

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

із наведенням фрагментів докторської дисертації Клименка І. В.
та відповідних фрагментів опублікованих текстів інших авторів
без зазначення авторства

Збіги текстів виділені **жовтим** кольором, перефразування та синоніми – **бірюзовим**, перестановки слів місцями – **зеленим**; твердження особи про те, що це нібито вона щось пропонує, оцінює, розробила чи робить висновки – **фіолетовим**.

Червоним шрифтом поданий коментар щодо фрагментів дисертації Клименка І. В.

№	Фрагменти тексту дисертації, у якій виявлено факти порушення академічної доброчесності	Фрагменти опублікованих текстів інших авторів (без зазначення в дисертації Клименка І. В. посилань на джерело)
Вид виявленого порушення: плагіат		
1.1	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379	Киселев В. В. Психологические детерминанты антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации. – Дисс. ... канд. псих. наук. – Москва, 2016. https://web.archive.org/web/20220302084719/http://diss-psy.rosnou.ru/data/KiselevVV-Thesis.pdf
	С. 167–168.	С. 17–18.
	Незважаючи на наявність антикорупційної законодавчої бази, неможливо побороти прояви корупції без комплексу заходів, одним з яких є реалізація психологічної програми формування антикорупційної культури. Програма включає в себе корегування змісту правових дисциплін у бік антикорупційної наповненості, реалізацію тренінгових програм (вправи, ігри та групові дискусії, підібрані з урахуванням особливостей діяльності працівників поліції, норм і стандартів їх службової поведінки), які можуть бути використаними при підготовці і відборі кадрів, атестації, на курсах підвищення кваліфікації і для загальної профілактики корупційних злочинів, а також поведінкове закріплення отриманих знань, настановлень і навичок у практичній професійній діяльності. Клименко в чужому тексті замінив «сотрудников государственных организаций» на «працівників поліції». Плагіат.	3. Несмотря на наличие антикоррупционной законодательной базы, невозможно побороть проявления коррупции без комплекса мер, одной из которых является реализация психологической программы совершенствования антикоррупционного поведения. Разработанная программа совершенствования антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации доказала свою эффективность в совершенствовании и коррекции основных психологических детерминант антикоррупционного поведения в сторону роста их показателей. Программа включает в себя упражнения, игры и групповые дискуссии, подобранные с учетом особенностей деятельности сотрудников государственных организаций, норм и стандартов их служебного поведения, и может быть использована при подготовке и отборе кадров, аттестации, курсах повышения квалификации, обучении в вузе и общей профилактики коррупционных преступлений.
	С. 246.	С. 53.
	Як відомо, «Я-концепція» має три основні компоненти: когнітивний (уявлення про себе самого), емоційно-оцінний (почуття власної цінності), поведінковий (поведінкова реакція), що обумовлені складним, системним характером відображення власного «Я» у свідомості людини [43]. Також «Я-концепцію» можна розглядати як сукупність настанов особистості. Антикорупційні настанови також	«Я-концепция» имеет три основных составляющих: когнитивную, оценочную и поведенческую, что обусловлено сложным, системным характером отражения собственного «Я» в сознании человека [22]. «Я-концепцию» можно рассматривать как совокупность установок личности. Антикоррупционные установки также включают в себя три главных элемента: убеждения (когнитивная составляющая

містять три головні елементи: переконання (когнітивна складова настановлення), емоційне ставлення до цього переконання (емоційно-оцінна складова), відповідна реакція, що виражається в конкретній поведінці (поведінкова складова). Покликання [43] – це: Бернс Р. Развитие Я-концепции и воспитание / пер. с англ. под ред. В. Я. Пилиповского. М. : Прогресс, 1986. 422 с. Клименко переписав чужий текст разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.	установки), эмоциональное отношение к этому убеждению (эмоционально-оценочная составляющая), соответствующая реакция, выражающаяся в конкретном поведении (поведенческая составляющая). Покликання [22] – це: Бернс Р. Развитие Я-концепции и воспитание / Пер. с англ. под ред. В.Я. Пилиповского. – М.: Прогресс, 1986. – 422 с.
С. 246.	С. 54.
За А. Бандурою, корупційна поведінка формується не тільки за допомогою підкріплення, але й у процесі спостереження за поведінкою інших працівників і унаслідок їхніх дій [23]. Незважаючи на вплив оточення, А. Бандура великого значення надавав здатності працівника до саморегуляції власної поведінки. Покликання [23] у Клименка – те саме джерело, що й [19] у дисертації Кисельова. Клименко переписав чужий текст разом із готовим покликанням. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.	Один из исследователей проблемы самоэффективности А. Бандура создал теорию социального научения, которая продолжила экспериментальную методологию бихевиоризма Б.Ф. Скиннера. Согласно взглядам А. Бандуры, коррупционное поведение формируется не только с помощью подкрепления, но и в процессе наблюдения за поведением других сотрудников и за последствиями от их действий [19]. Несмотря на влияние окружения, А. Бандура большое значение придавал способности сотрудника к саморегуляции своего поведения.
С. 246.	С. 59–60.
У межах системно-діяльнісного підходу антикорупційну поведінку можна розглядати як складну інтегративну структуру, що складається з взаємопов'язаних компонентів: когнітивно-ціннісного, емоційно-вольового, мотиваційного, операційно-діяльнісного. Ці компоненти антикорупційної поведінки впливають на реалізацію професійної діяльності працівників поліції відповідно до ситуації і позначаються на тому, як себе поведе поліцейський, опинившись перед вибором: брати чи не брати хабар. Клименко переписав чужий текст, видаливши джерело. Клименко в чужому тексті замінив державну організацію на поліцію. Плагіат.	В рамках системно-деятельностного подхода антикоррупционное поведение можно рассматривать как сложную интегративную структуру, состоящую из взаимосвязанных компонентов: эмоционально-волевого, мотивационного, когнитивно-ценностного и операционально-деятельностного (см. рис. 1) [46; 184]. Данные компоненты антикоррупционного поведения воздействуют на реализацию профессиональной деятельности сотрудника государственной организации адекватно ситуации и определяют на то, как себя поведет сотрудник, оказавшись перед выбором: брать или не брать взятку.
С.247.	С. 60.
Емоційно-вольовий або мотиваційний компонент структури антикорупційної культури включає в себе таку важливу психологічну детермінанту як совісність, яка є не тільки моральним почуттям, а й важливою професійною якістю поряд із відповідальністю за результат діяльності; сформованість морально-правових настановлень.	Эмоционально-волевой компонент структуры антикоррупционного поведения включает в себя такую важную психологическую детерминанту как совесть, которая является не только нравственным чувством, но и важным профессиональным качеством вместе с ответственностью за результат деятельности.
С. 249.	С. 78.
Для дослідження совісності як якості особистості поліцейських ми використовували методику В.В.	Для исследования совестливости как качества личности сотрудников используется методика В.В.

Мельникова та Л.Т. Ямпольського «Шкала совісності», розроблену на основі зарубіжних методик (ММРІ і 16-факторного опитувальника Р. Кеттелла), яка складається з чотирнадцяти тверджень, із якими об'єкт дослідження або погоджується, або висловлює незгоду [174, с. 185; 135, с. 538]. Чим більше позитивних відповідей, тим більше виражена совісність у людини, а разом із цим почуття обов'язку й відповідальності, сумлінність, стійкість моральних принципів, високий рівень самоконтролю [79]. Ця методика дозволяє розділити всіх курсантів таким чином: Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Покликання [135] і [79] у Клименка – ті самі джерела, що й [69] та [30] у Кисельова. Клименко переписав чужий текст разом із готовими покликаннями, додавши фальшиве джерело №174 – власну працю (Клименко І. В. Психологічні засади професійної підготовки поліцейських : монографія. Харків : Фоліо. 2018). Покликання на справжнє джерело відсутнє. Плагіат.	Мельникова и Л.Т. Ямпольского «Шкала совестливости», разработанная на основе зарубежных методик (ММРІ и 16-факторный опросник Р. Кеттелла) и состоящая из четырнадцати утверждений, с которыми объект исследования либо соглашается, либо выражает несогласие [69, с. 538]. Чем больше положительных ответов, тем больше выражена совестливость у человека, а вместе с этим чувство долга и ответственности, добросовестность, стойкость моральных принципов, высокий уровень самоконтроля [30]. Данная методика позволяет разделить всех сотрудников следующим образом:
С. 249.	С. 78.
1) курсант із низьким рівнем совісності. Готовий домагатися своїх цілей всіма засобами, не відчуваючи почуття провини або каяття за скоєне. З його точки зору, мета виправдовує засоби. Розглядає свою посаду як можливий засіб збагачення. 2) курсант із середнім рівнем совісності. Здатний до критичного сприйняття своїх вчинків. Проте в деяких випадках може не звернути уваги на порушення законодавства та взяти участь в корупційних діях. 3) курсант із високим рівнем совісності. Негативно ставиться до корупції, готовий до викорінення зловживань на службі, має розвинену правосвідомість, що є характерним для антикорупційної поведінки. Клименко переписав чужий текст, замінивши «сотрудника» на «курсанта», через що вийшла дурня про те, що курсант «розглядає свою посаду як можливий засіб збагачення». Яка посада в курсанта? Які він може скоїти корупційні дії? Смішний плагіат.	1) сотрудник с низким уровнем совестливости. Готов добиваться своих целей всеми средствами, не ощущая чувства вины или раскаяния за содеянное. С его точки зрения, цель оправдывает средства. Рассматривает свое должностное положение как возможное средство обогащения. 2) сотрудник со средним уровнем совестливости. Способен к критическому восприятию своих поступков. Тем не менее в некоторых случаях может закрыть глаза на нарушение законодательства и принять участие в коррупционных действиях. 3) сотрудник с высоким уровнем совестливости. Негативно относится к коррупции, готов сотрудничать с правоохранительными органами для искоренения злоупотреблений на службе, обладает развитым правосознанием. Характерно для антикоррупционного поведения.
С. 249–250.	С. 78–79.
5. Іншою найважливішою особистісною якістю, яка поряд з совісністю визначає вибір антикорупційної поведінки, є слабо виражений егоїзм. Для вимірювання рівня егоїзму в курсантів ми застосували методику «Шкала диспозиційного егоїзму» К. Муздыбаева [174, с. 186]. Методика містить 10 суджень, які пропонується оцінити за семибальною шкалою. Чим більша сума набраних балів, тим більше виражений егоїзм у досліджуваного. Шкала диспозиційного егоїзму К. Муздыбаева дозволяє розділити всіх досліджуваних на три види: 1) людина-альтруїст. Готова пожертвувати своїми особистими інтересами заради добробуту інших людей і рідної країни; чуйна, ввічлива, відповідальна, має розвинене почуття справедливості. Думає, насамперед, про інших людей, а вже потім –	Другим важнейшим личностным качеством, которое наряду с совестливостью определяет выбор антикоррупционного поведения, является слабо выраженный эгоизм. Для измерения уровня эгоизма у сотрудников Росреестра применяется методика «Шкала диспозиционного эгоизма» К. Муздыбаева [70, с. 260 - 261]. Методика включает в себя 10 суждений, которые предлагается оценить по семибальной шкале. Чем больше сумма набранных баллов, тем больше выражен эгоизм у сотрудника государственной организации. Шкала диспозиционного эгоизма К. Муздыбаева позволяет разделить всех сотрудников на три вида: 1) сотрудник-альтруист. Готов пожертвовать своими личными интересами ради благополучия других людей и родной страны, отзывчив, вежлив,

про себе. Усі ці риси є характерними для антикорупційної поведінки. 2) курсант, у якого яскраво не виражені ані альтруїзм, ані егоїзм, Діє за ситуацією. За умови певних обставин здатний забути про свої обов'язки й піддатися спокусі задоволення власних амбіцій й егоїстичних схильностей. 3) курсант-егоїст. Розглядає свою майбутню посаду як спосіб збагачення, готовий використовувати всі засоби для досягнення поставлених цілей, байдуже ставиться до проблем й інтересів інших людей. Думає тільки про особисту вигоду. Клименко в чужому тексті замінив <u>сотрудников</u> на <u>курсантів</u> та на <u>людину</u>. Покликання [174] – це: Клименко І. В. Психологічні засади професійної підготовки поліцейських : монографія. Харків : Фоліо. 2018. Клименко переписав чужий текст, замінивши покликання на фальшиве джерело – власну монографію. Покликання на справжнє джерело відсутнє. Фальсифікація джерел. Нахабний плагіат.	ответственен, обладает развитым чувством справедливости. Думает, прежде всего, о других людях, а уже потом – о себе. Характерно для антикоррупционного поведения. 2) <u>сотрудник</u>, у которого ярко не выражен ни альтруизм, ни эгоизм. Действует по ситуации. При определенных обстоятельствах способен забыть о своих обязанностях и поддаться искушению удовлетворения собственных амбиций и эгоистических наклонностей. 3) <u>сотрудник</u>-эгоист. Рассматривает свое должностное положение как способ обогащения, готов использовать все средства ради достижения поставленных целей, наплеватьски относится к проблемам и интересам других людей. Думает только о личной выгоде. Покликання [70] – це: Ильин Е.П. Психология помощи. Альтруизм, эгоизм, эмпатия. – СПб.: Питер, 2013.
С. 250–251.	С. 87–88.
Крім зазначених методик, була застосована спеціально розроблена автором дисертації методика «Антикорупційна поведінка поліцейського», що представляє собою опитувальник відкритого типу, який містить 18 тверджень. У процесі створення цієї методики були враховані особливості змісту та структури антикорупційної поведінки <u>поліцейських</u> (Додаток Г). Наприклад, твердження 1 про суспільну думку щодо оцінки діяльності поліції та твердження 2 про почуття сорому за випадки виявлення корупції дозволяють діагностувати рівень розвитку совісності <u>працівників поліції</u>. Твердження 14, присвячене ризику, спрямоване на те, щоб перевірити рівень готовності <u>поліцейських</u> до ризику в корупційних обтяжуючих умовах, що ставлять під удар не тільки їхній особистий добробут, але й добробут їхніх родичів і близьких (необґрунтований ризик). Твердження 9, 11, 15, 17 і 18 про те, наскільки важливим є для <u>поліцейських</u> особистий успіх, дозволяють перевірити, який тип мотивації в них переважає та чи здатні вони до порушення норм моралі або навіть законів заради досягнення власних цілей. Велике значення приділяється питанню задоволеності рівнем оплати праці в <u>поліцейських</u> і важливості фінансової складової в житті (твердження 6, 13, 15). Питання професійної самоідентифікації <u>поліцейських</u> із державою відображені в твердженнях 3 і 7. Твердження 4 й 16 дозволяють оцінити егоїстичні нахили <u>працівників поліції</u>. Твердження 5, 8, 10, 12 стосуються морально-ціннісних аспектів, відсутність яких підвищує ймовірність проявів корупції в процесі <u>службової діяльності поліцейських</u>. Отже, методика дозволяє провести комплексну оцінку антикорупційної поведінки <u>поліцейських</u>, за рахунок чого забезпечується її змістовна валідність, у якій відбивається концептуальний й емпіричний бік досліджуваного феномену.	Помимо указанных методик была применена специально разработанная автором исследования методика «Антикоррупционное поведение», представляющая собой опросник открытого типа, включающий в себя 14 утверждений (см. Приложение 4). В процессе создания данной методики были учтены особенности содержания и структуры антикоррупционного поведения <u>сотрудников государственной организации</u>. Например, утверждение 1 об общественном мнении относительно оценки <u>коррупционного поведения</u> и утверждение 2 о чувстве стыда за его проявление – должны позволить диагностику уровня развития совестливости <u>сотрудников</u>. Утверждение 11, посвященное риску, направлено на то, чтобы проверить уровень готовности к риску <u>среди сотрудников</u> при отягчающих условиях, ставящих под удар не только их личное благополучие, но и благополучие их родственников и близких, что порой случается у коррупционеров (необоснованный риск) [32]. Утверждения 13 и 14 о том, насколько важен для <u>сотрудников</u> личный успех, должны проверить, какой тип мотивации у них преобладает и способны ли они к нарушению норм морали или даже законов ради достижения своих целей. Большое значение уделяется вопросу удовлетворенности уровнем оплаты труда у <u>сотрудников государственной организации</u> и важности финансовой составляющей в жизни (утверждения 6 и 10). Вопросы профессиональной самоидентификации <u>сотрудников с государством</u> отражены в утверждениях 3 и 7. Утверждение 4 позволяет оценить эгоистические наклонности <u>сотрудников</u>. Утверждения 5, 8, 9 и 12 касаются морально-ценностных аспектов, отсутствие которых повышает вероятность проявления коррупции в процессе <u>трудовой деятельности сотрудников государственной организации</u>. Таким образом, методика позволяет провести комплексную оценку всех компонентов структуры антикоррупционного поведения <u>со-</u>

	Клименко в чужому тексті замінив сотрудников государственной организации на поліцейських. Клименко пише «була застосована спеціально розроблена автором дисертації методика» та перераховує далі нібито ним змінені пункти опитувальника, а насправді переписує чужу російську дисертацію. Клименко пише «Отже», нібито це він робить якийсь висновок, а насправді переписує чужу дисертацію. Нахабний плагіат.	трудников государственной организации, за счет чего обеспечивается ее содержательная валидность, в которой отражается концептуальная и эмпирическая стороны изучаемого явления.
С. 251.		С. 88.
	Первинна валідація авторської методики була здійснена на етапі пілотного дослідження, в якому взяли участь 390 працівників Національної поліції. Для цього була обчислена кореляція її результатів із отриманими даними за іншими методиками, що вимірюють найбільш очевидні критерії антикорупційної поведінки («Шкала совісності» В.В. Мельникова, Л.Т. Ямпольського; «Шкала диспозиційного егоїзму» К. Муздыбаева). За допомогою методу математичної обробки даних (коефіцієнт лінійної кореляції Пірсона r) було доведено точність вимірів і виявлено наявність значущих кореляційних зв'язків результатів авторської методики з показниками совісності ($r = 0,96$) й егоїзму ($r = -0,86$), що підтвердило конвергентну валідність методики. Клименко двічі пише про якусь «авторську методику», а насправді переписує текст російської дисертації, в якому замінив «сотрудников Управления Росреестра по Москве» на «працівників Національної поліції», при цьому різна кількість обстежених у різних країнах у різні роки не завадила отримати ті самі «показники совісності й егоїзму». Фальсифікація дослідження. Нахабний плагіат.	Первичная валидизация авторской методики была осуществлена на этапе пилотажного исследования, в котором приняли участие 50 сотрудников Управления Росреестра по Москве. Для этого была вычислена корреляция ее результатов с полученными данными по другим методикам, измеряющим наиболее очевидные критерии антикоррупционного поведения («Шкала совестливости» В.В. Мельникова, Л.Т. Ямпольского; «Шкала диспозиционного эгоизма» К. Муздыбаева). С помощью метода математической обработки данных (коэффициент линейной корреляции Пирсона r) была доказана точность замеров и выявлено наличие значимых корреляционных связей результатов авторской методики с показателями совестливости ($r = 0,96$) и эгоизма ($r = -0,86$), что доказало конвергентную валидность методики.
С. 251.		С. 89.
	Надійність методики забезпечується також стійкістю й відтворюваністю результатів, що було перевірено завдяки повторному виміру в цій же групі працівників Національної поліції за тими ж методиками (авторська методика «Антикорупційна поведінка»; «Шкала совісності» В.В. Мельникова, Л.Т. Ямпольського; «Шкала диспозиційного егоїзму» К. Муздыбаева) із часовим інтервалом в один місяць. Різниця в результатах після першого й повторного вимірів даних за допомогою авторської методики «Антикорупційна поведінка» за критерієм Стюдента показала, що істотних змін не виявлено: $t_{\text{Емп}} = 0,37$, при $p \leq 0,05$. Повторний кореляційний аналіз результатів авторської методики з показниками совісності ($r = 0,95$) й егоїзмом ($r = -0,86$) підтвердив стійкість кореляційних зв'язків і відтворюваність результатів.	Надежность методики обеспечивается также устойчивостью и воспроизводимостью результатов, что было проверено благодаря повторному замеру у этой же группы сотрудников по тем же методикам (авторская методика «Антикоррупционное поведение»; «Шкала совестливости» В.В. Мельникова, Л.Т. Ямпольского; «Шкала диспозиционного эгоизма» К. Муздыбаева) после перерыва в один месяц (см. Приложение 5). Так, разница в результатах после первого и повторного замеров данных с помощью авторской методики «Антикоррупционное поведение» по критерию Стюдента показала, что существенных изменений не обнаружено: $t_{\text{Емп}} = 0,37$, при $p \leq 0,05$. Повторный корреляционный анализ результатов авторской методики с показателями совестливости ($r = 0,95$) и эгоизмом ($r = -0,86$) подтвердил устойчивость корреляционных связей и воспроизводимость результатов.

	Клименко знову двічі згадує якусь «авторську методику», а насправді переписує текст російської дисертації, при цьому різна кількість обстежених у різних країнах у різні роки не завадила отримати в повторному дослідженні ті самі «показники совісності й егоїзму». Фальсифікація дослідження. Нахабний плагіат.	
	С. 252.	С. 89.
	Використання авторської методики дозволяє оцінити схильність майбутніх поліцейських до антикорупційної поведінки. Кожне твердження допускає три варіанти відповіді, які мають бути доповнені розгорнутим поясненням: «так, тому що ...», «ні, тому що ...», «важко відповісти, тому що ...». Розгорнута відповідь сприяє отриманню найбільш об'єктивних даних про стан антикорупційної поведінки. По одному балу нараховується за відповідь «так» на твердження 1, 2, 3, 5, 8, 10, 12, 14 та відповідь «ні» на твердження 4, 6, 7, 9, 11, 13, 15, 16, 17, 18. Оцінка антикорупційної поведінки проводиться таким чином: від 0 до 5 балів – низький рівень розвитку антикорупційної поведінки; від 6 до 12 балів – середній рівень; від 13 до 18 балів – яскраво виражена антикорупційна поведінка Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на майбутніх поліцейських. Клименко пише про використання якоїсь «авторської методики», а насправді переписує текст російської дисертації. Плагіат.	Использование авторской методики позволяет оценить склонность сотрудников к антикоррупционному поведению. Каждое утверждение допускает три варианта ответа, которые должны быть дополнены развернутым пояснением испытуемого: «да, потому что...», «нет, потому что...», «затрудняюсь ответить, потому что...». Развернутый ответ способствует получению наиболее объективных данных о состоянии антикоррупционного поведения. По одному баллу начисляется за ответ «да» на утверждения 1, 2, 5, 8, 9, 11 и ответ «нет» на утверждения 3, 4, 6, 7, 10, 12, 13, 14. Оценка антикоррупционного поведения производится следующим образом: — от 0 до 4 баллов – низкий уровень развития антикоррупционного поведения; — от 5 до 9 баллов – средние показатели; — от 10 до 14 баллов – ярко выраженное антикоррупционное поведение.
	С. 254.	С. 91–92.
	У найбільшого числа учасників опитування (253 курсанта з 575, що склало 44%) було виявлено середній рівень совісності, тобто вони не показали той результат, який оптимально відповідає антикорупційній поведінці (див. рис 5.2). У той же час у 36% випробовуваних (207 осіб) отримані дані відповідають високому рівню совісності, який характеризує переважання антикорупційної поведінки. Низький рівень совісності був діагностований у 115 курсантів, що становить 20% від загального числа учасників експерименту. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Клименко переписав чужий текст, лише змінивши числові дані. Плагіат.	У найбільшого числа учасників опроса (75 человек из 160 сотрудников, что составило 46,875 %) был выявлен средний уровень совестливости, то есть они не показали тот результат, который оптимально соответствует антикоррупционному поведению (см. таблицу 2). В то же время 38,75 % испытуемых (62 человека) набрали баллы, соответствующие высокому уровню совестливости, который характеризует преобладание антикоррупционного поведения. Низкий уровень совестливости был диагностирован у 23 сотрудников, что составляет 14,375 % от общего числа участников эксперимента.
	С. 256–257.	С. 93–94.
	Далі нами були вивчена специфіка диспозиційного егоїзму в курсантів. Показник егоїзму, характерного для корупціонерів, у курсантів визначався за допомогою «Шкали диспозиційного егоїзму» К. Муздыбаева [174, с. 186]. Шкала була поділена на три основні показники в залежності від набраних досліджуваними балів: від 10 до 30 балів – слабо виражений егоїзм, від 30 до 50 балів – середні показники, від 50 до 70 балів – яскраво виражений егоїзм.	Показатель эгоизма, характерного для коррупционеров, у сотрудников Росреестра был замерен с помощью «Шкалы диспозиционного эгоизма» К. Муздыбаева. Шкала была поделена на три основных показателя в зависимости от набранных испытуемыми баллов: от 10 до 30 баллов – эгоизм слабо выражен, от 30 до 50 баллов – средние показатели, от 50 до 70 баллов – ярко выраженный эгоизм.

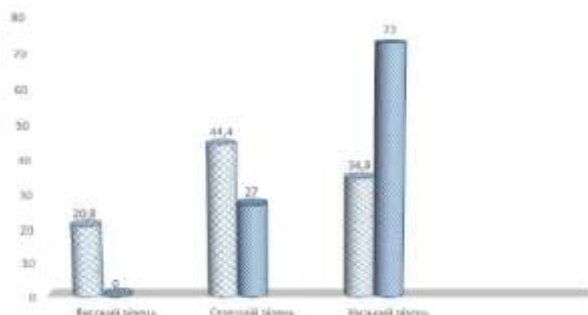
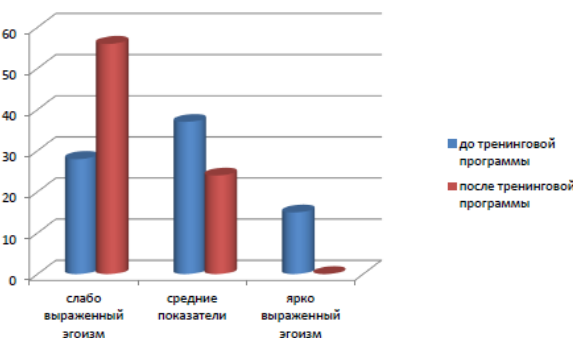
За отриманими даними серед майбутніх поліцейських яскраво виражений егоїзм характерний для найменшого числа досліджуваних (див. рис. 5.3 та таблицю 5.4). Високий рівень диспозиційного егоїзму був діагностований у 119 осіб, що становить 20,7% від загального числа учасників експерименту. Слабо виражений егоїзм (альтруїзм) виявлено в 198 курсантів (34,4% учасників експерименту). У найбільшого числа майбутніх правоохоронців показники виявилися середніми, тобто ані егоїзм, ані альтруїзм не були яскраво вираженими (258 курсантів або 44,9% від загального числа досліджуваних). Клименко в чужому тексті замінив сотрудников Росреестра на курсантів, сотрудников Управления Росреестра по Москве – на майбутніх поліцейських та сотрудников – на майбутніх правоохоронців. Клименко переписав чужий текст, лише замінивши числові дані. Дивним чином 20,625% у Кисельова перетворилися на 20,7% у Клименка, 34,375% у Кисельова – на 34,4% у Клименка та 45% у Кисельова – на 44,9% у Клименка (щоб у сумі вийшло 100%, це ж зрозуміло). Плагіат.	Согласно полученным данным, среди сотрудников Управления Росреестра по Москве ярко выраженный эгоизм характерен для наименьшего числа испытуемых (см. таблицу 3). Он был диагностирован у 33 человек, что составляет 20,625 % от общего числа участников эксперимента. Слабо выраженный эгоизм (альтруизм) выявлен у 55 сотрудников (34,375 % участников эксперимента). У наибольшего числа сотрудников показатели оказались средними, то есть ни эгоизм, ни альтруизм не были ярко выраженными (72 сотрудника, или 45 % от общего числа испытуемых).
С. 258.	С. 97–98.
Дані, отримані за допомогою авторської методики «Антикорупційна поведінка працівника поліції», показали, що яскраво виражена антикорупційна поведінка є характерною для 205 курсантів (35,6%) за вибіркою загалом (див. рис. 5.4 та таблицю 5.5). Середній рівень антикорупційної поведінки виявилися характерними для більшості досліджуваних, вони були виявлені у 242 осіб (42% від загальної вибірки). Слабо розвинену антикорупційну поведінку було виявлено в меншості курсантів (134 особи, що складає 23,3% від загальної вибірки). 34,6 % досліджуваних (199 осіб) показали високий рівень сформованості антикорупційної поведінки. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Якщо скласти кількість досліджених курсантів, то отримаємо: 205+242+134=581, однак на с. 244 стверджується, що курсантів було 575 осіб: «експериментальна (n=288) і контрольна (n=287) групи». Дивним чином проценти у Кисельова та у Клименка збігаються: 35,625 та 35,6; 41,875 та 42. Якщо скласти проценти в Клименка, то отримаємо: 35,6+42+23,3=100,9%. Фальсифікація даних. Плагіат.	Данные, полученные с помощью авторской методики «Антикоррупционное поведение», показали, что ярко выраженное антикоррупционное поведение характерно для 57 сотрудников (35,625 %) по выборке в целом (см. таблицу 8). Средние показатели характерны для большинства сотрудников: они были выявлены у 67 человек (41,875 % от генеральной выборки). Слабо развитое антикоррупционное поведение было обнаружено у меньшинства сотрудников (36 человек, что составляет 22,5 % от генеральной выборки).
С. 259–260.	С. 125.
Психологічний тренінг, спрямований на підвищення рівня правових знань, совісності, зниження рівня егоїзму, корекцію ціннісних орієнтацій і настанов, формування психологічної стійкості до провокацій, пов'язаних зі спробами підкупу. Психологічний тренінг антикорупційної культури втілює в собі риси двох форм практичної психології	В качестве программы совершенствования антикоррупционного поведения использовался разработанный автором исследования психологический тренинг, направленный на повышение уровня совестливости, снижение уровня эгоизма и степени готовности к неоправданному риску, коррекцию ценностных ориентаций и установок, формирование психологической устойчивости к провокациям, связанным с попытками подкупа. Психологический тренинг антикоррупционного

– навчання та психокорекції. Під час тренінгу учасникам моделювалися ситуації морального вибору в умовах невизначеності. Вони ознайомилися з негативними сторонами корупції, навчилися відстоювати свою думку попри тиск групи або під час зловживання довірою.	поведення вплощає в себе черти двох форм практичної психології – психокорекції і обучения. В ході тренінга учасникам моделювалися ситуації морального вибору в умовах неопределенности. Они ознайомилися з негативними сторонами корупции, научились отстаивать свое мнение вопреки давлению группы или при злоупотреблении доверием. В последнем случае выполнение просьбы может привести к крайне негативным последствиям, так что отказ исключил бы возможность возникновения ненужных проблем.
С. 260.	С. 125–126.
У процесі проведення тренінгових занять були використані різні тренінгові методи: групова дискусія, ігрові методи й методи, спрямовані на розвиток соціальної перцепції. Усі використані тренінгові методи покликані максимально відповідати меті (формувати антикорупційну культуру правоохоронця) і забезпечити мотивацію активної участі в тренінгових заняттях. Необхідність використання тренінгу як форми навчання обумовлена тим, що саме процес навчання дозволяє оптимально сформувати антикорупційний зразок поведінки під час виникнення можливості отримання хабаря й транслювати цей зразок третім особам. Для проведення ефективного тренінгу було здійснено: 1. Теоретичний аналіз проблеми та визначені цілі тренінгу. 2. Визначено критерії та показники оцінки ефективності тренінгу. 3. Підібрано необхідні інструменти реалізації тренінгу (психологічні вправи, ділові ігри, завдання, теми дискусій). 4. Створено програму тренінгових занять.	В процессе проведения тренинговых занятий были использованы различные тренинговые методы: групповая дискуссия, игровые методы и методы, направленные на развитие социальной перцепции. Все используемые тренинговые методы призваны максимально соответствовать совершенствованию антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации и обеспечить мотивацию активного участия в тренинговых занятиях. Необходимость использования тренинга как формы обучения обусловлена тем, что именно процесс обучения позволяет оптимальным образом сформировать антикоррупционный образец поведения при возникновении возможности получения взятки и транслировать этот образец третьим лицам. Для проведения эффективного тренинга был осуществлен: 1. Теоретический анализ информации и определены цели тренинга. 2. Подобраны необходимые инструменты реализации тренинга (психологические упражнения, деловые игры, задания, темы дискуссий). 3. Создана программа тренинговых занятий.
С. 260–261.	С. 126–127.
В інтересах ефективного проведення тренінгових занять 288 курсантів, які увійшли до складу експериментальної групи, були розділені на 18 тренінгових груп (Т-груп), по 16 осіб у кожній. Тренер вирішував завдання активізації участі курсантів у тренінгу, взаємодіючи з ними в процесі роботи, забезпечуючи інтеріоризацію ціннісних настанов антикорупційної культури. Загальний план діяльності психологів із підвищення антикорупційної культури курсантів передбачав його реалізацію протягом першого, другого, третього років навчання. Усього на тренінг було заплановано 60 годин, що відповідає методичним вимогам до його проведення (див. Додаток 8). Кожне заняття складалося з трьох етапів: 1. Підготовчий («розігрів»), завданням якого є адаптація учасників до участі у формувальному експерименті, підвищення рівня їхньої лабільності, створення сприятливого психологічного клімату в експериментальній групі. Вправи розігріву допомагали тренеру в управлінні емоційною атмосферою всередині Т-групи й готували сприятливий ґрунт для проведення наступного блоку занять основного етапу. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів.	В интересах эффективного проведения тренинговых занятий 80 сотрудников Росреестра, вошедших в состав экспериментальной группы, были разделены на 5 тренинговых групп (Т-групп), по 16 человек в каждой. Тренер решал задачу активизации участия сотрудников в тренинге, взаимодействуя с ними в процессе работы, путем обеспечения интериоризации ценностных установок антикоррупционного поведения. План проведения тренинга был рассчитан на 5 недель по 3 занятия еженедельно (в основном через день), по 4 академических часа ежедневно. Всего на тренинг запланировано 60 часов, что соответствует методическим требованиям к его проведению (см. Приложение 8). Ежедневное занятие включало в себя три этапа: 1. Подготовительный («разогрев»), задачей которого является адаптация сотрудников государственной организации к участию в формирующем эксперименте, повышение уровня их лабильности, создание благоприятного психологического климата в экспериментальной группе. Упражнения разогрева помогали тренеру в управлении эмоциональной атмосферой внутри Т-группы и подготовили благоприятную почву для проведения следующего блока занятий основного этапа.

	Плагіат.	
С. 261.		С. 127.
	Протягом підготовчого етапу тренінгу використовувалися вправи: - «Апельсини», що дозволяє учасникам тренінгу познайомитися й швидко запам'ятати імена один одного; - «Я сподіваюся, я побоююся», «У дитинстві я хотів бути», спрямовані на створення атмосфери довіри в тренінговій групі; - «Східний базар», «Передача руху по колу», «Рукопритискання», «Видання анекдотів», «Вигідний обмін», «Це я», «Загальна увага», «Я хочу більше за всіх», «Привітання на сьогоднішній день», застосовані в тренінгу для емоційного та фізичного розігріву учасників; - «Уважні слухачі», «Біг слів» для концентрації уваги перед заняттям; - «Чотири стіни», що допомагає тренеру з'ясувати уявлення та переконання учасників щодо предмету тренінгу – антикорупційної поведінки.	В течение подготовительного этапа тренинга использовались упражнения: - «Апельсины», позволяющее участникам тренинга познакомиться и быстро запомнить имена друг друга; - «Я надеюсь, я опасаюсь» и «В детстве я хотел быть», направленные на создание атмосферы доверия в тренинговой группе; - «Восточный базар», «Передача движения по кругу», «Рукопожатие», «Издание анекдотов», «Выгодный обмен», «Это я», «Всеобщее внимание», «Я хочу больше всех», «Приветствие на сегодняшний день», примененные в тренинге для эмоционального и физического разогрева участников; - «Внимательные слушатели» и «Бег слов» для концентрации внимания перед занятием; - «Четыре стены», помогающее тренеру выявить представления и убеждения участников по предметной сфере тренинга антикоррупционного поведения.
С. 261.		С. 127.
	2. Основний (корегувальний) етап кожного тренінгового дня передбачав цілеспрямований вплив на когнітивну, емоційну, вольову, мотиваційну й поведінкову складові психіки курсантів шляхом їхньої участі в ділових іграх, різних вправах, які формують на свідомому й несвідомому рівнях негативне ставлення до корупційних проявів у професійній діяльності поліції. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Плагіат.	2. Основной (коррекционный) этап каждого тренингового дня предполагал целенаправленные воздействия на когнитивную, эмоциональную, волевую, мотивационную и поведенческую составляющую психики сотрудников путем их участия в деловых играх, различных упражнениях, формирующих на сознательном и бессознательном уровнях негативное отношение к коррупционным проявлениям в трудовой деятельности.
С. 262.		С. 127–128.
	Під час проведення основного етапу тренінгу використовувалися вправи, що формують психологічну стійкість у ситуаціях, які передбачають вплив корупційних проявів («Моделі ролевих ситуацій», «Табу», «Рольова гра», «Відмова», «Чорний і білий ангели», «Тиск групи», «Переконання», «Пограйте в бунтаря», «Навчитися не пристосовуватися», «Запрограмуйте себе на «ні»», «Почніть говорити «ні»», «Мати сміливість сказати «ні»», «Уся справа у вдячності», «Опір прихованим проханням», «Установіть межі»). Для формування негативного образу корупційної поведінки в основний блок тренінгу були включені вправи: «Асоціації», «Провокаційні тези», «Казка за казкою», організаційно-діяльнісна гра «Місто корупції», групова дискусія «Чи можна жити без встановлених правил?».	Во время проведения основного этапа тренинга использовались упражнения, формирующие психологическую устойчивость в ситуациях, предполагающих воздействие коррупционных факторов, и снижающие уровень готовности к неоправданному риску («Модели ролевых ситуаций», «Табу», «Рольовая игра», «Отказ», «Черный и белый ангелы», «Давление группы», «Убеждение», «Поиграйте в бунтаря», «Научитесь не приспособливаться», «Запрограммируйте себя на "нет"», «Начните говорить "нет"», «Иметь смелость сказать "нет"», «Все дело в признательности», «Сопровождайтесь скрытым просьбам», «Установите пределы»). Для формирования негативного образа коррупционного поведения в основной блок тренинга были включены упражнения: «Ассоциации», «Провокационные тезисы», «Сказка за сказкой», организационно-деятельностная игра «Город коррупции», групповая дискуссия «Можно ли жить без установленных правил?».
С. 262.		С. 128.
	Корекція системи цінностей курсантів проводилася за допомогою гри «Аукціон цінностей» і вправ «Чи є Ви Спасителем», «Складання портрета сучасного поліцейського», «Я хочу – я можу», «На що я маю право», «Бідність, багатство і Господь Бог», «Знайдіть гроші».	Коррекция системы ценностей сотрудников проводилась с помощью игры «Аукцион ценностей» и упражнений «Являетесь ли Вы Спасителем», «Составление портрета современного чиновника», «Я хочу – я могу», «На что я имею право», «Бедность, богатство и Господь Бог», «Най-

Для підвищення рівня совісності, чесності, відповідальності, зниження егоїстичних нахилів курсантів були застосовані ігри: «На чесність», «Чого потрібно соромитися?», вправи: «Що Ви дійсно думаєте», «Зворотний бік Вашої поведінки», «Без маски», «У пошуках власних переваг», «Якими є Ваші негативні уявлення про себе?», «Якими є Ваші негативні уявлення про інших?», «Які Ваші уявлення про життя загалом?», «Осколки в серці». Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Плагіат.	денные деньги». Для повышения уровня совестливости, честности и ответственности и снижения эгоистических наклонностей сотрудников были применены игры «На честность» и «Чего нужно стыдиться?», упражнения: «Что Вы действительно думаете», «Оборотная сторона Вашего поведения», «Без маски», «В поисках собственных достоинств», «Каковы Ваши негативные представления о себе?», «Каковы Ваши негативные представления о других?», «Каковы Ваши представления о жизни в целом?» и «Осколки в сердце».
С. 262.	С. 128.
3. Рефлексивний етап, під час якого здійснюється самоаналіз й аналіз за допомогою учасників групи тренінгу, тренера психічних новоутворень (когнітивних, емоційних, волевих, мотиваційних, поведінкових), сформованих у процесі тренінгових занять, інтеріоризація психологічних детермінант антикорупційної поведінки в курсантів фіксувалася за допомогою психологічних методик на етапі формування експерименту як результат контрольного заміру. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Плагіат.	3. Рефлексивный этап, в ходе которого осуществляется самоанализ и анализ с помощью участников группы тренинга и тренера психических новообразований (когнитивных, эмоциональных, волевых, мотивационных, поведенческих), сформированных в ходе тренинговых занятий. Интериоризация психологических детерминант антикоррупционного поведения у сотрудников фиксировалась с помощью психологических методик на этапе формирующего эксперимента в результате контрольного замера.
С. 263.	С. 128–129.
Під час рефлексивного етапу використовувалися вправи: «Найбільше мені сподобалося» (встановлює зворотний зв'язок із учасниками тренінгової програми); «Оплески по колу» (знижує напругу після заняття й дозволяє завершити день у позитивній обстановці). На проведення підготовчих етапів у тренінгові дні було відведено 7 – академічних годин від загального часу корекційної програми, на основний етап – 43 академічні години, на рефлексивний етап – 10 академічних годин Вирішити проблему корупції виключно психологічними засобами досить важко, незважаючи на запропоновану програму вдосконалення антикорупційної поведінки майбутніх працівників поліції (Додаток Г та Додаток Д). Окрім цієї програми необхідно також реалізовувати комплекс заходів адміністративного, організаційного, законодавчого, політичного характеру, здатних забезпечити підвищення рівня антикорупційної культури як поліцейських, так і суспільства у цілому. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников государственных организаций на майбутніх працівників поліції та на поліцейських. Плагіат.	Во время рефлексивного этапа использовались упражнения: «Больше всего мне понравилось», устанавливающее обратную связь с участниками тренинговой программы; «Аплодисменты по кругу», снижающее напряжение после занятия и позволяющее завершить день в позитивной обстановке. На проведение подготовительных этапов в тренинговые дни было отведено 7 академических часов от общего времени коррекционной программы, на основной этап – 43 академических часа, на рефлексивный этап – 10 академических часов. Решить проблему коррупции исключительно психологическими средствами достаточно трудно, несмотря на предложенную программу совершенствования антикоррупционного поведения у сотрудников государственной организации (см. Приложение 9). Помимо данной программы необходимо также реализовывать комплекс мер административного, организационного, законодательного и политического характера, способных обеспечить повышение уровня антикоррупционного поведения путем психологического воздействия на следующие компоненты служебной деятельности сотрудников государственных организаций.
С. 263.	С. 130.
Отже, програма вдосконалення антикорупційної	Таким образом, программа совершенствования

поведінки поліцейських була розроблена з урахуванням основних методичних вимог, що висуваються до психологічного тренінгу. Для цього були використані адекватно підібрані для цієї мети елементи психологічної підготовки для опору корупційним спокусам і корекції потенційної корупційної поведінки на основі моделювання ситуацій, що провокують отримання хабара. Програма вдосконалення антикорупційної поведінки мала корегувальний вплив на всі психологічні детермінанти антикорупційної поведінки. Після реалізації антикорупційної програми в контексті системи психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських було проведено повторний замір основних детермінант антикорупційних складових як в експериментальній, так і в контрольній групі, у якій тренінг не проводився, з метою виявлення змін, що відбулися в процесі дослідження. Клименко пише «Отже», нібито це він робить якийсь висновок, а насправді переписує чужу дисертацію. Клименко двічі в чужому тексті замінив сотрудников государственной организации на поліцейських. Нахабний плагіат.	антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации была разработана с учетом основных методических требований, предъявляемых к психологическому тренингу. Для этого были использованы адекватно подобранные для этой цели элементы психологической подготовки для сопротивления коррупционным соблазнам и коррекции потенциального коррупционного поведения на основе моделирования ситуаций, провоцирующих получение взятки. Программа совершенствования антикоррупционного поведения оказала коррекционное воздействие на все психологические детерминанты антикоррупционного поведения. 3.2. Результаты реализации программы совершенствования антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации После реализации программы совершенствования антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации был проведен повторный замер основных детерминант антикоррупционного поведения как у экспериментальной, так и у контрольной группы, в которой тренинг не проводился, с целью выявления произошедших изменений в результатах, полученных по методам исследования.
С. 267. 2. Використання методики «Шкала совісності» (В.В. Мельников, Л.Т. Ямпольський) [174, с. 185] показало, що результати в експериментальній групі істотно відрізняються від тих, що були до застосування програми: кількість курсантів із високим рівнем совісності істотно збільшилася (зі 104 курсантів до 203), водночас низький рівень совісності не виявлено (див. рис 7), тоді як до реалізації програми було помічено 59 курсантів із низьким рівнем совісності. Середній рівень совісності виявлено лише у 85 курсантів (було в 125). Клименко в чужому тексті замінив сотрудников на курсантів. Клименко переписав чужий текст, лише замінивши числові дані. Плагіат.	С. 131. Использование методики «Шкала совестливости» (В.В. Мельников, Л.Т. Ямпольский) показало, что результаты в экспериментальной группе существенно отличаются от тех, что были до применения программы: число сотрудников с высоким уровнем совестливости существенно увеличилось (с 31 сотрудника до 61), в то время как низкий уровень совестливости не был обнаружен (см. таблицу 15). А до реализации программы было 11 сотрудников с низким уровнем совестливости. Средний уровень совестливости выявлен лишь у 19 сотрудников (было у 38). В контрольной группе существенных изменений не выявлено: низкий уровень совестливости диагностирован у 11 сотрудников (было у 12), средний – у 38 сотрудников (было у 37), высокий – у 31 сотрудника (было у 31).
С. 271. 3. Як і під час першого виміру, була здійснена діагностика курсантів за «Шкалою диспозиційного егоїзму» К. Муздыбаева [174, с. 186]. Повторне використання методики показало, що показники егоїзму помітно знизилися в експериментальній групі й залишилися практично незмінними в контрольній групі (див. рис. 5.9, 5.10, таблиця 5.10, 5.11). Так, яскраво виражений егоїзм в експериментальній групі.	С. 132. Как и во время первого замера, была осуществлена диагностика сотрудников по «Шкале диспозиционного эгоизма» К. Муздыбаева. Повторное использование методики показало, что показатели эгоизма заметно снизились в экспериментальной группе и остались практически неизменными в контрольной группе (см. таблицу 16). Так, ярко выраженный эгоизм в экспериментальной группе.

тальній групі не було виявлено в жодного з курсантів (було в 60), середні показники набрали лише 78 курсантів (було в 128), а слабо виражений егоїзм характерний для 210 курсантів (було в 100). Відбулася також загальна динаміка отриманих середніх балів у бік їхнього зменшення. Клименко в чужому тексті замінив <u>сотрудников</u> на <u>курсантів</u>. Клименко переписав чужий текст, лише замінивши числові дані. Плагіат.	групі не был выявлен ни у одного из <u>сотрудников</u> (было у 15), средние показатели набрали лишь 24 <u>сотрудника</u> (было у 37), а слабо выраженный эгоизм характерен для 56 <u>сотрудников</u> (было у 28). В контрольной группе существенных изменений не было выявлено: ярко выраженный эгоизм характерен для 17 <u>сотрудников</u> (было у 18), средние показатели – у 36 <u>сотрудников</u> (было у 35), а слабо выраженный эгоизм – у 27 <u>сотрудников</u> (было у 27).
С. 271. Рисунок 5.9 – Частота вияву <u>диспозиційного егоїзму в експериментальній групі</u> курсантів, майбутніх поліцейських, до та після реалізації антикорупційної програми (%) Очевидна подібність рисунків, тільки в Клименка перша та третя пара стовпчиків переставлені місцями. Можливий плагіат.	С. 133. Рис. 11. Динамика изменений результатов, полученных при диагностике сотрудников по «Шкале <u>диспозиционного эгоизма</u>» К. Муздыбаева в <u>экспериментальной группе</u> (чел.).
С. 278. Отже, повторне заміряння показників за методиками дослідження в експериментальній групі показав, що проведені заняття за програмою вдосконалення антикорупційної поведінки дозволили поліпшити ряд антикорупційних детермінант. Розроблена програма дозволила підвищити рівень антикорупційної поведінки та правосвідомість <u>курсантів</u>. Вдалося підвищити рівень совісності і знизити показники егоїзму. Усі виявлені під час повторної діагностики психологічні новоутворення сприяють зниженню готовності <u>курсанта</u> піддатися корупційному впливу з боку товаришів по службі та спокуси отримання хабаря від <u>сторонніх осіб</u>, підвищують рівень його відповідальності та свідомості. Ці зміни носять не тільки прикладний характер для вдосконалення службової поведінки, а й підвищують рівень антикорупційної культури загалом.	С. 142. Таким образом, повторный замер показателей по методикам исследования в экспериментальной группе показал, что проведенные занятия по программе совершенствования антикоррупционного поведения позволили улучшить ряд антикоррупционных детерминант. Разработанная программа позволила повысить уровень антикоррупционного поведения и правосознательность <u>сотрудников организации</u>. Удалось повысить уровень совестливости и снизить показатели готовности к риску. Заметно снизились <u>показатели эгоизма</u>. В то же время снижение степени готовности к риску повлияло на преобладающий тип мотивации поведения, сместив мотивационный полюс в сторону преобладания мотивации избегания неудач над мотивацией достижения успеха, что для сотрудников данной организации является позитивным свидетельством антикоррупционного поведения. Все выявленные в ходе повторной диагностики психологические новообразования способствуют снижению готовности <u>сотрудника</u> поддаться коррумпирующему влиянию со стороны сослуживцев или соблазну получения взятки от <u>коррумпирующего</u> лица, повышают уровень его ответственности и сознательности. Данные изменения носят не только прикладной характер для совершенствования служебного поведения, но и повышают уровень

	Клименко пише «Отже», нібито це він робить якийсь висновок, а насправді переписує чужу дисертацію. Клименко в чужому тексті замінив сотрудников организации на курсантів та сотрудника на курсанта . Плагіат.	антикоррупционной культуры всего общества в целом.
1.2	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. Том 2. Додатки. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379)	Киселев В. В. Психологические детерминанты антикоррупционного поведения сотрудников государственной организации. – Дисс. ... канд. псих. наук. – Москва, 2016. (https://web.archive.org/web/20220302084719/http://diss-psy.rosnou.ru/data/KiselevVV-Thesis.pdf)
	С. 37.	С. 179.
	ДОДАТОК Г МЕТОДИКА «АНТИКОРУПЦІЙНА ПОВЕДІНКА» Інструкція: «Перед Вами опитувальний лист відкритого типу. Виберіть найбільш близьку Вам відповідь на відповідне твердження і обґрунтуйте її. По можливості уникайте як занадто коротких відповідей, так і занадто довгих, одного-двох речень буде достатньо. Результати опитування є анонімними і будуть використовуватися виключно в наукових цілях». 1. Для мене суспільна думка про поліцію є важливою. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ Клименко на с. 258 своєї дисертації пише: «Дані, отримані за допомогою авторської методики «Антикорупційна поведінка» працівника поліції», показали, що...», однак насправді Додаток Г – Методика «Антикорупційна поведінка» (яку Клименко називає «авторською методикою») переписана з російської дисертації Кисельова. Плагіат.	ПРИЛОЖЕНИЕ 4 Методика «Антикоррупционное поведение» Инструкция. Перед Вами опросный лист открытого типа. Выберете наиболее близкий Вам ответ на соответствующее утверждение и обоснуйте его. По возможности избегайте как слишком коротких ответов, так и слишком длинных, одного-двух предложений будет достаточно. Результаты опросника анонимны и будут использоваться исключительно в научных целях. Спасибо Вам за участие! 1. Для меня является важным общественное мнение. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
	С. 37–38.	С. 179–180.
	2. Відчуття сорому це страшне покарання. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ 3. Особисті інтереси для мене є більш важливими, ніж інтереси держави. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	2. Чувство стыда – страшное наказание. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____ 3. Личные интересы для меня важнее интересов государства. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
	С. 38.	С. 180–181.

4. Самопожертвування - це доля обраних. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ 5. Служіння людям приносить мені задоволення. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ 6. Головне очікування від служби - це підвищення рівня моєї заробітної плати. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	4. Самопожертвование – это удел избранных. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____ 5. Служение обществу приносит мне удовольствие. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____ 6. Главное ожидание от работы – это повышение уровня моей заработной платы. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
С. 38–39.	С. 181.
7. Державі байдуже до мого життя. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	7. Государству все равно на мои интересы. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
С. 39–40.	С. 181–182.
10. Я знаю правила службової поведінки та етики. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	8. Я знаю правила служебного поведения и этики. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
С. 40–41.	С. 182.
12. Мене складно вмовити зробити те, що я вважаю неправильним. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ 13. Вирішення будь-якого питання має свій грошовий еквівалент. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	9. Меня сложно уговорить сделать то, что я считаю неправильным. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____ 10. Решение любого вопроса имеет свой денежный эквивалент. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
С. 41.	С. 182–183.
14. Я відмовлюся від ризику, якщо це погано вплине на благополуччя моєї сім'ї. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	11. Я откажусь от риска, если на кону благополучие не только мое, но и моей семьи. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____

	С. 41–42.	С. 183–184.
	16. Бути чесним в наш час означає бути дурним. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ 17. Я готовий домагатися успіху будь-якою ціною, навіть якщо це порушує норми моралі. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____ 18. Мета завжди виправдовує засоби. Так, тому що _____ Ні, тому що _____ Важко відповісти, тому що _____	12. Быть честным в наше время значит быть глупым. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____ 13. Я готов добиваться успеха любой ценой, даже если это нарушает нормы морали. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____ 14. Любая цель всегда оправдывает средства. Да, потому что _____ Нет, потому что _____ Затрудняюсь ответить, потому что _____
2	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379)	Савлакова Н. М. Временная перспектива личности: теоретический анализ проблемы // Философия и социальные науки: Научный журнал. – 2010. – № 3. – С. 18–23. (https://elib.bsu.by/handle/123456789/8040)
	С. 364.	С. 18.
	Важливого значення категорія часу в психології набула у зв'язку з постановкою питань про час життя, часові уявлення особистості, способи організації часу людиною. Уявлення себе в часі дозволяє людині аналізувати досвід минулих подій, розкрити зміст справжнього моменту, вибудовувати цілі та плани на майбутнє. У психології існує велика кількість наукових робіт, предметом вивчення яких є часова перспектива особистості [333, 598]. Покликання [333] – це: Нюттен Ж. Мотивация, действие и перспектива будущего / под ред. Д. А. Леонтьева. М. : Смысл, 2004. Покликання [598] – це: Zimbardo P. G., Keough K., Boyd J. N. Present Time Perspective as a Predictor of Risky Driving. Personality and Individual Differences. 1997. Vol. 23, Iss. 6. P. 1007–1023. DOI: https://doi.org/10.1016/s0191-8869(97)00113-x. Ці дві праці є не джерелами цитати, а переліком наукових праць, де розглядається «часова перспектива особистості», тобто перед цими працями має бути написане слово «наприклад». Клименко переклав чужий вислів «смысл настоящего момента» зі стилістичною помилкою: «зміст справжнього моменту» (треба «смысл теперішнього моменту»). Смішний недолугий плагіат.	Свое значение категория времени в психологии приобрела в связи с постановкой вопросов о времени жизни, временных представлениях личности, способах организации времени человеком. Согласно сложившейся научной традиции, личность представляет, осмысливает, организует себя во времени и выстраивает собственную временную перспективу как обобщенный образ жизни. Представление себя во времени позволяет человеку анализировать опыт прошедших событий, раскрыть смысл настоящего момента, выстраивать цели и планы на будущее. В психологии существует большое количество научных работ, предметом изучения которых является временная перспектива личности.
	С. 364–365.	С. 19.

Так, у процесі вивченні часової перспективи Ж. Ньюттен бере до уваги два аспекти: зміст подій минулого й майбутнього, а також структуру часових уявлень. Автор пропонує проводити структурний аналіз за низкою параметрів: протяжність або глибина часової перспективи; насиченість розподілу подій у різні періоди; ступінь структурованості розкиданих подій; ступінь яскравості та реалістичності сприйняття подій суб'єктом. У якості одиниці аналізу також виділяється узагальнююча характеристика – часова інтеграція, яка відображає сприйняття людиною зв'язків між діями в сьогоденні й подіями минулого чи майбутнього [333]. Клименко переписав чужий текст разом із тим самим джерелом. Плагіат.	При изучении временной перспективы Ж. Ньюттен принимает во внимание два аспекта: содержание событий прошлого и будущего, а также структуру временных представлений. Автор предлагает проводить структурный анализ по ряду параметров: протяженность или глубина временной перспективы; насыщенность распределения событий в различные периоды; степень структурированности разбросанных событий; степень яркости и реалистичности восприятия событий субъектом. В качестве единицы анализа также выделяется обобщающая характеристика – временная интеграция, которая отражает восприятие человеком связей между действиями в настоящем и событиями прошлого или будущего [1].
С. 365.	С. 19–20.
Цікавим у плані узагальненого розгляду часової перспективи є підхід Ф. Зімбардо та Дж. Бойда [597]. У цьому підході найбільш повну розробку отримала категорія часової орієнтації, яка розуміється як оціночний компонент роздумів людини про минуле, сьогодення, майбутнє. Ф. Зімбардо обґрунтовує необхідність вивчення часової орієнтації в єдності її мотиваційної, емоційної, когнітивної та соціальної складових. Часова орієнтація може підпадати під вплив зовнішніх чинників, ситуації, але водночас вона може стати відносно стабільною характеристикою особистості, коли в поглядах людини на життя починає переважати орієнтація на певний часовий період [597]. Для вивчення часової орієнтації людини Ф. Зімбардо було розроблено опитувальник Zimbardo Time Perspective Inventory [128]. Ф. Зімбардо спільно з А. Гонзалесом виділили п'ять основних часових орієнтацій: негативне минуле, гедоністичне теперішнє, майбутнє, позитивне минуле, фаталістичне теперішнє, які відображають характер відношення до часових періодів життя й загальну спрямованість поведінки індивіда. Та чи інша часова орієнтація може значно впливати на інтерпретацію й реагування на різні події в сьогоденні, а також і на процес прийняття рішень щодо майбутнього [128]. Клименко переписав чужий текст, замінивши джерела на інші. Клименко переписує статтю разом із чужим оціночним судженням: «Цікавим у плані узагальненого розгляду часової перспективи є підхід...». Порядок розташування абзаців і речень у дисертації Клименка – такий самий, як і в статті Савлакової, що свідчить про свідоме переписування чужого тексту. Плагіат.	Интересным в плане обобщенного рассмотрения временной перспективы является подход Ф. Зимбардо и Дж. Бойда [5; 6; 7]. В данном подходе наиболее полную разработку получила категория временной ориентации, которая понимается как оценочный компонент размышлений человека о прошлом, настоящем, будущем. Ф. Зимбардо обосновывает необходимость изучения временной ориентации в единстве ее мотивационной, эмоциональной, когнитивной и социальной составляющих. Временная ориентация может подвергаться влиянию внешних факторов, ситуации, но при этом она может стать относительно стабильной характеристикой личности, когда во взглядах человека на жизнь начинает преобладать ориентация на определенный временной период [5]. Для изучения временной ориентации человека Ф. Зимбардо был разработан опросник Zimbardo Time Perspective Inventory. Ф. Зимбардо совместно с А. Гонзалесом выделили пять основных временных ориентаций: негативное прошлое, гедонистическое настоящее, будущее, позитивное прошлое, фаталистическое настоящее, которые отражают характер отношения к временным периодам жизни и общую направленность поведения индивида. Та или иная временная ориентация может значительно влиять на интерпретацию и реагирование на различные события в настоящем, а также и на процесс принятия решений относительно будущего.
С. 365–366.	С. 20.
Ф. Зімбардо та його колеги також визначають «збалансовану часову орієнтацію», яка дозволяє гнучко переключатися між минулим, майбутнім і теперішнім залежно від вимог ситуації і значення	Ф. Зимбардо и коллеги также определяют «сбалансированную временную ориентацию», которая позволяет гибко переключаться между прошлым, будущим и настоящим в зависимости от требова-

	тієї чи іншої події для людини. Поведінка людей з такою часовою орієнтацією характеризується компромісом або балансуванням між знаннями минулого досвіду, бажаннями сьогодення й уявленнями про майбутні наслідки. Збалансована часова орієнтація властива людям, що знаходяться в стабільній життєвій ситуації. Стреси, хвороби, життєві кризи часто призводять до того, що люди замикаються на сьогоденні або поринають у спогади про «прекрасне» минуле. Безсумнівною перевагою теорії Ф. Зімбардо є розгляд часових відносин у просторі всього життя з урахуванням їхньої збалансованості, що дозволяє вивчати часову орієнтацію особистості в різних життєвих обставинах [128]. Клименко переписав чужий текст, додавши покликання. Порядок розташування речень у дисертації Клименка – такий самий, як і в статті Савлакової, що свідчить про свідоме переписування чужого тексту. Клименко переписує статтю разом із чужим оціночним судженням: «Безсумнівною перевагою теорії Ф. Зімбардо є розгляд часових відносин». Плагіат.	ний ситуации и значения того или иного события для человека. Поведение людей с такой временной ориентацией характеризуется компромиссом или балансировкой между знаниями прошлого опыта, желаниями настоящего и представлениями о будущих последствиях. Сбалансированная временная ориентация присуща людям, находящимся в стабильной жизненной ситуации. Стрессы, болезни, жизненные кризисы часто приводят к тому, что люди замыкаются в настоящем или уходят в воспоминания «прекрасного» прошлого. Несомненным преимуществом теории Ф. Зимбардо является рассмотрение временных отношений в пространстве всей жизни с учетом их сбалансированности, что позволяет изучать временную ориентацию личности в различных жизненных обстоятельствах.
3	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379	Алексеев Н. В. Стилевые особенности саморегуляции у работников уголовно-исполнительной службы с разным уровнем психологической готовности к инновационной деятельности // Право. Экономика. Психология, 2017, № 2(7), с. 62–67.
	С. 186.	С. 66.
	Першою загальною особливістю саморегуляції є вільний вибір (варіювання) мети і формування, згідно з ними – програм (стратегій) дій. Створення намірів, мотивів, програм стимульовано іншими мотивами, які є реалізацією мети і програм більш високого порядку. У результаті свого функціонування будь-який акт саморегуляції має кінцевий продукт. Причому, і це особливо важливо, цим продуктом може бути і мета і програма подальшої діяльності, які самі по собі можуть формуватися в результаті функціонування процесів саморегуляції [82;186]. Покликання [82] – це: Винославська О. В., Брусенко-Кузнецов О. А., Зливков В. Л. Психологія : навч. посіб. Київ : ІНКОС, 2005. Покликання [186] – це: Клименко І. В. Специфіка саморегуляції та її взаємозв'язку з парціальними характеристиками рефлексивності курсантів – майбутніх правоохоронців у контексті програми психологічного супроводу. Актуальні проблеми психології. 2017. Т. 4, вип. 13. С. 94-107. Клименко переписав чужий текст разом із гото-	Так, Е.В. Винославская считает, что первой особенностью саморегуляции является свободный выбор (варьирование) цели и формирования, согласно им – программ (стратегий) действий. В контексте психологического знания этот тезис раскрыт в работах Л.С. Выготского, который полагал, что способность человека «создавать намерения» находит выражение в свободе человеческого поведения, которое существует как при создании намерений, так и при их воплощении. Создание намерений, мотивов, программ стимулировано другими мотивами, которые являются реализацией целей и программ более высокого порядка. В результате своего функционирования любой акт саморегуляции имеет конечный продукт. Причем, и это особенно важно, этим продуктом может быть и цель, и программа дальнейшей деятельности, которые сами по себе могут формироваться в результате функционирования процессов саморегуляции [10; 11]. Покликання [10] – це: Винославська О. В., Брусенко-Кузнецов О. А., Зливков В. Л., Апішева А.Ш., Васильєва О.С. Психологія : навч. посіб. – К.: Фірма «ІНКОС», 2005. Покликання [11] – це: Краснорядцева О.М., Баланев Д.Ю., Щеглова Э.А. Диагностические возможности опросника «Психологическая готовность к инновационной деятельности» // Сибир. психол. журнал. – 2011. – № 40. – С. 164–175.

	вим покликанням на джерело №82, але замінив джерело №11 на свою власну статтю №186. У статті Клименка (джерело [186]) цей текст є на с. 97, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. Плагіат.	
	С. 186–187.	С. 64.
	Ще однією особливістю саморегуляції є процес активізації в тій сфері діяльності, де вона у даний час відбувається. Сформовані процеси саморегуляції систематично проявляються у життєдіяльності людини у вигляді різних актів довільної поведінки і створюють специфіку саме людської життєдіяльності. Але активність протікання процесів саморегуляції може змінюватись від ситуації до ситуації: це залежить від сформованості навичок спеціального звернення до саморегулятивних процесів і від характеру ситуації, яка передбачає або не передбачає необхідність саморегуляції [186]. Покликання [186] – це: Клименко І. В. Специфіка саморегуляції та її взаємозв'язку з парціальними характеристиками рефлексивності курсантів – майбутніх правоохоронців у контексті програми психологічного супроводу. Актуальні проблеми психології. 2017. Т. 4, вип. 13. С. 94-107. У статті Клименка (джерело [186]) цей текст є на с. 97, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. Плагіат.	Еще одной особенностью саморегуляции является процесс активизации в той сфере деятельности, где она в настоящее время происходит. Сформированные процессы саморегуляции систематически проявляются в жизнедеятельности человека в виде различных актов произвольного поведения и создают специфику именно человеческой жизнедеятельности. Но активность протекания процессов саморегуляции может меняться от ситуации к ситуации: это зависит от сформированности навыков специального обращения к саморегулятивным процессам и от характера ситуации, которая предусматривает или не предусматривает необходимость саморегуляции.
	С. 187.	С. 64.
	Існують два типи ситуацій, коли активність процесів саморегуляції є найбільшою: – ситуації особливої вагомості дій, від яких залежить подальше протікання поведінки або її наслідки; – ситуації оволодіння новим, ситуації навчання [363, с. 35–47]. Покликання [363] – це: Пилипенко Л. В. Соціальна рефлексія як складова життєвого самовизначення сучасної молоді // Соціально-психологічний вимір демократичних перетворень в Україні / за ред. С. Д. Максименка, В. Т. Циби, Ю. Ж. Шайгородського. Київ : Укр. центр політ. менеджменту, 2003. С. 258–269. Джерело [363] – це книга, що відсутня в Інтернеті, сторінки цього джерела в тексті дисертації і в списку літератури не збігаються. Плагіат.	Существуют два типа ситуаций, когда активность процессов саморегуляции наиболее велика: ситуации особой значимости действий, от которых зависит дальнейшее протекание поведения или ее последствия, и ситуации овладения новым, ситуации обучения [6, с. 37]. Покликання [6] – це: Сидоренко, Н.І. Особливості усвідомлення саморегуляції довільної активності майбутніх педагогів // Наука і освіта. – 2006. – № 3. – С. 35–47.
	С. 187.	С. 64.
	Загальний потенціал саморегуляції складається з змістовно-смысловий стійкості особистості та її діяльнісних можливостей, які обмежуються значимими для даної особистості впливами соціальної і предметної дійсності, що приводять до відмови від раніше прийнятої мети і мобілізації для реалізації знову прийнятої мети. Словами О.Г. Асмолова, психологія саморегуляції відображає проблему	Общий потенциал саморегуляции состоит из содержательно-смысловой устойчивости личности и ее деятельностных возможностей, которые ограничиваются значимыми для данной личности воздействиями социальной и предметной действительности, приводят к отказу от ранее принятой цели и мобилизации для реализации вновь принятой цели. Ссылаясь на слова А.Г. Асмолова, автор

«мінливої особистості в мінливому світі» [17; 186]. Покликання [17] – це: Асмолов А. Г. Психология личности : учеб. М. : Изд-во МГУ, 1990. Покликання [186] – це: Клименко І. В. Специфіка саморегуляції та її взаємозв'язку з парціальними характеристиками рефлексивності курсантів – майбутніх правоохоронців у контексті програми психологічного супроводу. Актуальні проблеми психології. 2017. Т. 4, вип. 13. С. 94-107. Клименко переписав чужий текст, замінивши покликання на першоджерело [17], але неправильно додав тут свою власну статтю №186. У статті Клименка (джерело [186]) цей текст є на с. 97, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. Порядок розташування абзаців і речень у дисертації Клименка – такий самий, як і в статті Алексеєнко, що свідчить про свідоме переписування чужого тексту. Плагіат.	отмечает, что психология саморегуляции отражает проблему «меняющейся личности в меняющемся мире» [6, с. 39]. Покликання [6] – це: Сидоренко, Н.І. Особливості усвідомлення саморегуляції довільної активності майбутніх педагогів // Наука і освіта. – 2006. – № 3. – С. 35–47.
С. 313.	С. 64.
Ще однією особливістю саморегуляції є процес активізації в тій сфері діяльності, де вона у цей час відбувається. Сформовані процеси саморегуляції систематично проявляються в життєдіяльності людини у вигляді різних актів довільної поведінки та створюють специфіку саме людської життєдіяльності. Проте активність протікання процесів саморегуляції може змінюватись від ситуації до ситуації: це залежить від сформованості навичок спеціального звернення до саморегулятивних процесів і від характеру ситуації, яка передбачає або не передбачає необхідність саморегуляції [186; 197, с. 138]. Покликання [186] – це: Клименко І. В. Специфіка саморегуляції та її взаємозв'язку з парціальними характеристиками рефлексивності курсантів – майбутніх правоохоронців у контексті програми психологічного супроводу. Актуальні проблеми психології. 2017. Т. 4, вип. 13. С. 94-107. Покликання [197] – це: Климов Е. А. Психология профессионала. М. : Ин-т практ. психологии ; Воронеж : МОДЭК, 1996. С. 75–83. Джерело [197] – фальшиве, в цій книзі ані на с. 138, ані на сс.75–83 немає такого тексту. У статті Клименка (джерело [186]) цей текст є на с. 97, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. Цей самий текст Клименко вже писав на сс. 186–187, але тепер додав фальшиве джерело №197. Плагіат.	Еще одной особенностью саморегуляции является процесс активизации в той сфере деятельности, где она в настоящее время происходит. Сформированные процессы саморегуляции систематически проявляются в жизнедеятельности человека в виде различных актов произвольного поведения и создают специфику именно человеческой жизнедеятельности. Но активность протекания процессов саморегуляции может меняться от ситуации к ситуации: это зависит от сформированности навыков специального обращения к саморегулятивным процессам и от характера ситуации, которая предусматривает или не предусматривает необходимость саморегуляции.
С. 313.	С. 64.
Існують два типи ситуацій, коли активність процесів саморегуляції найбільш велика: ситуації особливої вагомості дій, від яких залежить подальше протікання поведінки або її наслідки; ситуації оволодіння новим, ситуації навчання [186;	Существуют два типа ситуаций, когда активность процессов саморегуляции наиболее велика: ситуации особой значимости действий, от которых зависит дальнейшее протекание поведения или ее последствия, и ситуации овладения новым, ситуа-

363, с. 14]. Покликання [186] – це: Клименко І. В. Специфіка саморегуляції та її взаємозв'язку з парціальними характеристиками рефлексивності курсантів – майбутніх правоохоронців у контексті програми психологічного супроводу. Актуальні проблеми психології. 2017. Т. 4, вип. 13. С. 94-107. Покликання [363] – це: Пилипенко Л. В. Соціальна рефлексія як складова життєвого самовизначення сучасної молоді // Соціально-психологічний вимір демократичних перетворень в Україні / за ред. С. Д. Максименка, В. Т. Циби, Ю. Ж. Шайгородського. Київ : Укр. центр політ. менеджменту, 2003. С. 258–269. Джерело [363] – це книга, що відсутня в Інтернеті, сторінки цього джерела в тексті дисертації і в списку літератури не збігаються. У статті Клименка (джерело [186]) цей текст є на с. 97, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. <u>Цей самий текст Клименко вже писав на с. 187, але тепер чомусь додав джерело №363.</u> Плагіат.	цїи обучения [6, с. 37]. Покликання [6] – це: Сидоренко, Н.І. Особливості усвідомлення саморегуляції довільної активності майбутніх педагогів // Наука і освіта. – 2006. – № 3. – С. 35–47.
С. 314.	С. 64.
Загальний потенціал саморегуляції складається зі змістовно-смысловой стійкості особистості та її діяльнісних можливостей, які обмежуються значимими для цієї особистості впливами соціальної та предметної дійсності, що призводять до відмови від раніше прийнятої мети й мобілізації для реалізації знову прийнятої мети [447, с. 37]. Покликання [447] – це: Тімченко О. В. Синдром посттравматичних стресових порушень: концептуалізація, діагностика, корекція та прогнозування : монографія. Харків : Ун-т внутр. справ, 2000. Ця книга відсутня в Інтернеті. Цей текст є в статті Клименка (джерело [186]) на с. 97, але там стоїть інше покликання – на працю Асмолова. Плагіат.	Общий потенциал саморегуляции состоит из содержательно-смысловой устойчивости личности и ее деятельностных возможностей, которые ограничиваются значимыми для данной личности воздействиями социальной и предметной действительности, приводят к отказу от ранее принятой цели и мобилизации для реализации вновь принятой цели. Ссылаясь на слова А.Г. Асмолова, автор отмечает, что психология саморегуляции отражает проблему «меняющейся личности в меняющемся мире» [6, с. 39]. Покликання [6] – це: Сидоренко, Н.І. Особливості усвідомлення саморегуляції довільної активності майбутніх педагогів // Наука і освіта. – 2006. – № 3. – С. 35–47.
С. 315.	С. 65.
Досліджуваних курсантів, які брали участь у програмі психологічного забезпечення відрізняє більша сформованість потреби в усвідомленому плануванні діяльності, плани в у них більш реалістичні, деталізовані, ієрархічні та стійкі, цілі діяльності висуваються більш самостійно, порівняно з курсантами, які були поза межами програми. У статті Клименка (джерело [186]) схожий текст є на с. 101, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. Плагіат.	Итак, представителей второй группы отличает большая сформированность потребности в осознанном планировании деятельности, планы в них более реалистичны, детализированы, иерархические и устойчивые, цели деятельности выдвигаются более самостоятельно.
С. 316.	С. 65.

	Отже, курсанти-поліцейські, які під час професійної підготовки пройшли ППЗ, виявляють більшу здатність виділяти значущі умови для досягнення цілей, більш успішно оцінюють як сам факт неузгодженості отриманих результатів за метою діяльності, так і причини, що призвели до нього, гнучко адаптуючись до зміни умов. Клименко пише «Отже», нібито це він робить якийсь висновок, а насправді переписує чужу статтю. У статті Клименка (джерело [186]) схожий текст є на с. 101–102, але його стаття надрукована в журналі, який був рекомендований до друку 25.05.2017, тоді як стаття Алексеєнко надійшла до редакції раніше – 16.02.2017. Плагіат.	То есть представители второй группы с высоким уровнем психологической готовности к инновационной деятельности проявляют большую способность выделять значимые условия достижения целей, более успешно оценивают как сам факт рассогласования полученных результатов с целью деятельности, так и причины, которые привели к этому, гибко адаптируясь к изменению условий.
4	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379	Караяни А. Г. Психологическая модель служебной деятельности как инструмент создания системы ее психологического обеспечения // Вестник ЮУрГУ. Серия «Психология», 2013, т. 6, №4, с. 92–98. https://cyberleninka.ru/article/n/psihologicheskaya-model-sluzhebnoy-deyatelnosti-kak-instrument-sozdaniya-sistemy-ee-psiologicheskogo-obespecheniya
	С. 105.	С. 92.
	Аналіз наявних підходів до організації психологічного забезпечення різних завдань службової діяльності показує, що іноді вони будуються на основі аналогії (досвіду вирішення подібних завдань), підбору (вибору релевантних конкретному завданню заходів із загального переліку напрямів психологічного забезпечення), припущення (виходячи з уявлень про те, які заходи будуть сприяти підвищенню ефективності вирішення завдання) [167]. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 134, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	Анализ существующих подходов к организации психологического обеспечения различных задач служебной деятельности показывает, что иногда они строятся на основе аналогии (опыта решения подобных задач в своем и других силовых ведомствах), подбора (выбора релевантных конкретной задаче мероприятий из общего перечня направлений психологического обеспечения) и предположения (исходя из представлений о том, какие мероприятия будут способствовать повышению эффективности решения задачи).
	С. 105–106.	С. 92.
	На нашу думку, такі підходи є фрагментарними, безсистемними, їхнє застосування призводить до збіднення змісту, напрямків, технологій психологічного забезпечення. Іноді пропускаються найважливіші психологічні чинники ефективності службової діяльності. О. Г. Караяні акцентує увагу на певних деталях службової діяльності, які пропускаються в процесі професійної підготовки. Він зазначає, що, наприклад, «під час організації психологічного забезпечення службової діяльності в умовах екстремально низьких температур працівники не завжди навчаються способам виявлення ознак замерзання в себе й товаришів по службі, наданню психологічної допомоги, прийомам теплокорекційного тренінг».	Такие подходы фрагментарны, бессистемны, их применение ведет к обеднению содержания, направлений, технологий психологического обеспечения. Иногда упускаются наиболее существенные психологические факторы эффективности служебной деятельности. Например, при планировании системы <...> При организации психологического обеспечения служебной деятельности в условиях экстремально низких или высоких температур сотрудники не всегда обучаются способам обнаружения признаков замерзания у себя и сослуживцев, оказания психологической помощи замерзающим, приемам теплокоррекционного тренинга. В ходе выполнения задач в ночных условиях недооцени-

гу. У процесі виконання завдань у нічних умовах недооцінюється важливість формування в працівників навичок підвищення якості нічного зору, ведення оперативних дій у темряві, ефективного використання слухового й нюхового аналізаторів» [143]. Клименко до чужого переписаного тексту додає фальшивий вислів «На нашу думку», і вся «його думка» – це насправді чужа думка. А після цього Клименко переповідає вислови Караяні і ставить покликання на одну з праць Караяні. Покликання [143] – це: Караяні А. Г., Сыромятников И. В. Прикладная военная психология. СПб. : Питер, 2006. Перші два речення цього абзацу – плагіат.	вається важність формування у сотрудников навичок підвищення качества ночного зрениа, ведения наблюдения и огня в темноте, эффективного использования слухового и обонятельного анализаторов.
С. 106.	С. 93.
Недостатньо уваги під час організації психологічного забезпечення службової діяльності приділяється питанням психологічних і фізичних якостей злочинців, їхнім актуальним психічним станам, характеристикам населення, яке проживає в районі виконання завдання. Ігнорування подібних й інших важливих аспектів психологічної реальності вирішення службових завдань істотно знижує ефективність їхнього психологічного забезпечення. Вирішення цієї проблеми лежить у площині здійснення моделювання службової діяльності в контексті її психологічного забезпечення.	Одним из самых серьезных недостатков при организации психологического обеспечения служебной деятельности является отсутствие внимательного интереса к этнопсихологическим, конфессиональным, боевым качествам, актуальным психическим состояниям противника (преступников, террористов), населения, проживающего в районе выполнения боевой задачи. Ясно, что игнорирование подобных и других важных аспектов психологической реальности решения служебных задач существенно снижает эффективность их психологического обеспечения. Решение этой проблемы лежит в плоскости осуществления модельного подхода к служебной деятельности и системе ее психологического обеспечения.
С. 106–107.	С. 93.
<...> Використовуючи цю загальну дефініцію, можна дати визначення психологічній моделі службової діяльності працівників поліції. Вона є уявним образом (аналог, своєрідну карту) психічних процесів і явищ, що мають місце в конкретній службовій діяльності.	<...> Используя эту общую дефиницию, можно дать определение психологической модели служебной деятельности сотрудников. Она представляет собой мысленный образ (аналог, своеобразная карта) психических процессов и явлений, имеющих место в конкретной служебной деятельности.
С. 108.	С. 93.
Використовуючи цю певним чином удосконалену структурно-логічну схему, можна уявити психологічну модель службової діяльності, яка включає такі елементи: 1. Предмет взаємодії (мотив діяльності кожного боку). Системоутворюючим елементом психологічної моделі професійної діяльності є її предмет – діючий мотив. Під час розшуку й затримання злочинця предметом взаємодії є воля протиборчих сторін. Мета оперативного працівника – зламати волю злочинця до опору, підпорядкувати її вимогам правових норм, забезпечити його необхідну поведінку. Мета злочинця – протистояти волі оперативного працівника, змусити його відмовитися від виконання своїх функціональних обов'язків або істотно знизити ефективність його діяльності. При взаємодії з товаришами по службі предметом виступає взаєморозуміння партнерів. Предмет визначає якісно-кількісні параметри всіх інших елементів моделі [167]. Покликання [167] – це: Клименко И. В. Модель	Используя эту несколько усовершенствованную структурно-логическую схему, можно представить психологическую модель служебной деятельности, которая включает следующие элементы. 1. Предмет взаимодействия (мотив деятельности каждой стороны). Системообразующим элементом психологической модели профессиональной деятельности является ее предмет – действующий мотив. Так, при розыске и задержании преступника предметом взаимодействия является воля противоборствующих сторон. Цель оперативного сотрудника – сломить волю преступника к сопротивлению, подчинить ее требованиям правовых норм, обеспечить его требуемое поведение. Цель преступника – противостоять воле оперативного сотрудника, заставить его отказаться от выполнения своих функциональных обязанностей или существенно снизить эффективность его деятельности. При взаимодействии с сослуживцами предметом вступает взаимопонимание партнеров. Предмет определяет качественно-количественные параметры всех остальных элементов модели.

службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 135, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	
С. 109.	С. 93–94.
2. Взаємодіючі сторони – комуніканти (партнери, опоненти, супротивники) із сформованим у них ресурсом взаємодії (образи ситуації взаємодії, настанови, цілі, мотиви, емоційний настрій, навички ефективних дій у різних ситуаціях, психофізіологічні можливості, рівні професіоналізму). Наявність сильної мотивації визначає настрої і силу волі сторони до оволодіння предметом взаємодії. Від професіоналізму залежить ступінь психофізіологічної залученості правоохоронця в ситуацію професійної діяльності, її «психофізіологічна ціна» [167]. Якісно-кількісна характеристика взаємодіючих сторін визначає вибір засобів, методів взаємодії, вимоги до групових характеристик і статусу партнерів по взаємодії. Так протиставлення з високо мотивованим, професійно підготовленим, налаштованим на боротьбу злочинцем вимагає іноді не тільки аналогічних психологічних кондицій правоохоронця, але й ефективної професійної взаємодії з товаришами по службі. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 135, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	2. Взаимодействующие стороны – коммуниканты (партнеры, оппоненты, противники) с сформировавшимся у них ресурсом взаимодействия (образы ситуации взаимодействия, установки, цели, мотивы, эмоциональный настрой, навыки эффективных действий в различных ситуациях, психофизиологические возможности, уровни профессионализма). Наличие сильной мотивации определяет настрой и силу воли стороны к овладению предметом взаимодействия. От профессионализма зависит степень психофизиологической вовлеченности сотрудника в ситуацию профессиональной деятельности, ее «психофизиологическая цена». Качественно-количественная характеристика взаимодействующих сторон определяет выбор средств, методов взаимодействия, требования к групповым характеристикам и статусу партнеров по взаимодействию. Так, противостояние с высокомотивированным, профессионально подготовленным, настроенным на борьбу противником, требует иногда не только аналогичных психологических кондиций сотрудника правоохранительных органов, но и эффективного профессионального взаимодействия с сослуживцами, подключения более высокостатусных сил.
С. 109.	С. 94.
3. Групові психологічні феномени – групові думки, настрої, традиції, що впливають на досягнення мети взаємодії, сумісність, згуртованість, авторитетність керівництва взаємодіючих сторін [167]. Всі ці психологічні за своєю суттю феномени, так чи інакше, є включеними в предмет взаємодії. Тому нерідко, наприклад, для припинення протиправної діяльності злочинної групи потрібно порушити її згуртованість, підірвати авторитет «ватажка», зруйнувати кримінальні традиції. Службова діяльність поліцейського – діяльність колективна. Від ступеня психологічної сумісності, згуртованості, взаємодопомоги працівників, від колективного настрою значною мірою залежить успішність вирішення службових завдань.	3. Групповые психологические феномены – влияющие на достижение цели взаимодействия групповые мнения, настроения, традиции, совместимость, сплоченность, авторитетность руководства взаимодействующих сторон. По существу, эти феномены, так или иначе, включены в предмет взаимодействия. Поэтому нередко, например, для пресечения противоправной деятельности преступной группы требуется нарушение ее сплоченности, подрыв авторитета «вожака», разрушение криминальных традиций. Служебная деятельность сотрудника правоохранительных органов – деятельность коллективная. От степени психологической совместимости, сплоченности, взаимовыручки сотрудников, содержания коллективного мнения и настроения в значительной мере зависит успешность решения служебных задач.

Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 135, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	
С. 109–110.	С. 94.
4. Способи дій – стратегії, тактика, форми, види, прийоми взаємодії сторін. Залежно від характеристик предмета взаємодії та взаємодіючих сторін ними можуть використовуватися такі способи дій, як співпраця, протиборство (конкуренція), згода (консенсус) [167] підпорядкування, уникнення. 5. Засоби взаємодії – вербальні й невербальні комунікативні засоби, засоби рукопашного бою, бойова зброя, спеціальна техніка та ін. Ідеальною є ситуація, коли співробітник досягає мети службової діяльності з використанням виключно комунікативних засобів (вербальних або невербальних). Це вимагає високого мистецтва спілкування [167]. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 135, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	4. Способы действий – стратегии, тактика, формы, виды, приемы взаимодействия сторон. В зависимости от характеристик предмета взаимодействия и взаимодействующих сторон ими могут использоваться такие способы действий, как сотрудничество, противоборство (конкуренция), согласие (консенсус), подчинение, избегание. 5. Средства взаимодействия – вербальные и невербальные коммуникативные средства, средства рукопашного боя, боевое оружие, специальная техника и др. Идеальной является ситуация, когда сотрудник достигает цели служебной деятельности (овладевает предметом) с использованием исключительно коммуникативных средств (вербальных или невербальных). Это требует высшего искусства общения.
С. 110.	С. 94.
6. Середовище діяльності – сукупність умов взаємодії, що поділяються на оперативні (специфіка оперативної ситуації – захоплення злочинця, звільнення заручників тощо), соціальні (стан громадської та групової думки, настрої, згуртованість тощо), ергономічні (природно-географічні, погоднокліматичні та техніко-технологічні умови проведення службового завдання). Таким чином, у структурному плані психологічна модель службової діяльності складається з якісно різних феноменів, які безпосередньо чи опосередковано впливають на психіку працівників поліції. Однак проста сукупність цих феноменів не може бути названа моделлю [167]. У функціональному відношенні психологічна модель службової діяльності має такі властивості. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на сс. 135–136, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє.	6. Среда деятельности – совокупность условий взаимодействия, подразделяемых на оперативные (специфика оперативной ситуации – захват преступника, освобождение заложников и т. д.), социальные (состояние общественного и группового мнения, настроения, сплоченности и т. д.), эколого-эргономические (природно-географические, погодноклиматические и технико-технологические обстоятельства выполнения служебной задачи). Таким образом, в структурном плане психологическая модель служебной деятельности состоит из качественно различных феноменов, оказывающих прямое или опосредованное влияние на психику сотрудников правоохранительных органов. Однако простая совокупность этих феноменов не может быть названа моделью. В функциональном отношении психологическая модель служебной деятельности обладает следующими свойствами.

	Клименко пише «Таким чином», нібито це він робить якийсь висновок, а насправді переписує чужу статтю. Останнє речення «У функціональному відношенні...» треба було писати з нового абзацу, як і в справжньому джерелі, але, очевидно, Клименко не вчитувався в текст, який переписував. Нахабний плагіат.	
С. 110–111.		С. 94–95.
	По-перше, модель повинна відображати сукупність усіх психічних явищ, що мають місце в реальній службовій діяльності. Під час планування психологічного забезпечення службової діяльності необхідно враховувати стан, бачити динаміку підготовки та планувати оптимізацію кожного елемента її психологічної моделі. По-друге, модель повинна відображати характер взаємозв'язків психічних явищ у службовій діяльності – зміна одного тягне за собою зміну всіх інших. Наприклад, стан громадської думки щодо правоохоронної або злочинної діяльності здатний вплинути на способи дій і психологічний стан особового складу тощо. У такий же спосіб застосування злочинцями особливо жорстоких способів скоєння правопорушень або спрямованість їх проти дітей може докорінно змінити громадську думку про злочинність, про допустимі способи й засоби боротьби з нею. Захоплення терористами зброї тягне за собою зміну тактики дій особового складу, використання спеціальних засобів захисту [167], специфічних станів психіки працівників і взаємин між ними. Застосування бандитами тактики засідок обумовлює вибір зброї, спеціальну психологічну підготовку працівників тощо. Психологічне роз'єднання в злочинній групі дозволяє учасникам переговорів вирішити службове завдання переважно комунікативними засобами, без використання спеціальної техніки та спецзасобів. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 136, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Переписуючи чужу російську статтю, Клименко видалив текст про Чечню. Плагіат.	Во-первых, модель должна отражать совокупность всех психических явлений, имеющих место в реальной служебной деятельности. Например, при планировании операции по восстановлению конституционного порядка в Чеченской республике зимой 1995 г. из психологической модели предстоящих действий «выпал» такой элемент, как социальная среда, в частности, возможность сопротивления правоохранительным органам и воинским частям со стороны местного населения. В результате были неправильно представлены такие элементы модели, как способы и средства решения служебно-боевых задач и рассчитаны временные характеристики антитеррористической операции. Следовательно, при планировании психологического обеспечения служебной деятельности необходимо учитывать состояние, видеть динамику развития и планировать оптимизацию каждого элемента ее психологической модели. Во-вторых, модель должна отражать характер взаимосвязи психических явлений в служебной деятельности – изменение одного влечет изменение всех остальных. Например, состояние общественного мнения о правоохранительной или преступной деятельности способно повлиять на вид средств, используемых для обеспечения правопорядка, на способы действий и психологическое состояние личного состава и т. д. Таким же образом применение преступниками особо жестоких способов совершения правонарушений или направленность их против детей может коренным образом изменить общественное мнение о преступности, допустимых способах и средствах борьбы с ней. Захват террористами ядерного, химического или бактериологического оружия влечет за собой изменение тактики действий личного состава, использование специальных средств защиты, специфические состояния психики сотрудников и взаимоотношений между ними. Применение бандитами тактики засадных действий обуславливает выбор оружия, специальную психологическую подготовку сотрудников и т.д. Психологическое разобщение в преступной группе позволяет решить служебную задачу переговорщиками преимущественно коммуникативными средствами, без использования специальной техники и спецсредств.

С. 111.	С. 95.
<...> Навіть супротивник (злочинець, терорист) може стати ресурсом ефективної діяльності, коли він психологічно виснажений, пригнічений, дезорієнтований, дезорганізований. У зв'язку з цим професіоналізм психологів, керівників, працівників полягає в тому, щоб перевести психологічний ресурс із потенційного стану в актуальний.	Даже противник (преступник, враг) может стать ресурсом эффективной деятельности, когда он психологически истощен, подавлен, дезориентирован, дезорганизован. В этой связи искусство психологов, руководителей, сотрудников состоит в том, чтобы перевести психологический ресурс из потенциального состояния в актуальное.
С. 111.	С. 95.
3. Модель дозволяє прогнозувати динаміку змін кожного елемента під час професійної діяльності. Володіння інформацією щодо зміни того чи іншого елемента моделі дозволяє передбачати характер, силу та спрямованість зміни інших елементів [167]. Наприклад, посилення роз'єднаності в злочинному середовищі може бути підставою для припущення про можливу активізацію злочинців, посилення агресивності та жорстокості індивідуальних злочинів. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 136, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	3. Модель позволяет прогнозировать динамическое изменение каждого элемента в ходе профессиональной деятельности. Владение информацией об изменении того или иного элемента модели позволяет предугадывать характер, силу и направленность изменения других элементов. Например, усиление разобщенности в преступной среде может служить основанием для предположения о возможной активизации преступников, усилении агрессивности и жестокости индивидуальных преступлений.
С. 111–112.	С. 95.
4. Модель дозволяє створювати дієві системи психологічного забезпечення професійної діяльності особового складу поліції. Тобто використання моделі дає можливість на практиці здійснити системний підхід до планування службової діяльності працівників: здійснювати комплексну оцінку професійних ситуацій, урахувати актуальний стан кожного елемента, здійснювати вплив на предмет службової діяльності з різних боків. Виокремлені нами елементи психологічної моделі службової діяльності поліцейських, безумовно, є дуже важливими, але занадто великими й загальними для практичного використання в системі її психологічного забезпечення. Їхня операціоналізація може бути досягнута шляхом розкладання кожної складової моделі на елементи, доступні для вимірювання, оцінки, зміни [167]. Цього можна досягти шляхом виділення чинників (причин, рушійних сил, важливих обставин), що визначають активність працівників під час виконання службових завдань, більш детально характеризують кожну складову психологічної моделі службової діяльності. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 136, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат).	4. Модель позволяет создавать действенные системы психологического обеспечения профессиональной деятельности личного состава правоохранительных органов. То есть использование модели дает возможность на практике осуществить системный подход к планированию служебной деятельности сотрудников: осуществлять комплексную оценку профессиональных ситуаций, учитывать актуальное состояние каждого элемента, осуществлять влияние на предмет служебной деятельности с различных сторон. Выделенные элементы психологической модели служебной деятельности сотрудников правоохранительных органов важны, но очень крупны и общи для практического использования в системе ее психологического обеспечения. Их операционализация может быть достигнута путем разложения каждой составляющей модели на элементы, доступные для измерения, оценки, изменения. Этого можно достичь путем выделения факторов (причин, движущих сил, важных обстоятельств), определяющих активность сотрудников при выполнении служебных задач, более детально характеризующих каждую составляющую психологической модели служебной деятельности.

Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Клименко пише «Виокремлені нами елементи», але насправді нічого він сам не виокремлював, а просто переписав чужу російську статтю. Клименко пише «Цього можна досягти», нібито щось пропонує і це саме його пропозиції, а насправді він переписує чужі пропозиції з російської статті. Плагіат.	
С. 112.	С. 95.
Представлена психологічна модель службової діяльності дозволяє виділити групи таких чинників: а) оперативні чинники: вид взаємодії з опонентами (співпраця, протиборство, консенсус, підпорядкування, уникнення), види та способи дій (переговори, зіткнення, засідка тощо); вид використовуваних засобів взаємодії (комунікативні, спеціальні, зброя, спецзасоби); наявність чинників або загрози насильства, загибелі та поранень людей; тривалість безперервної участі у виконанні завдань службової діяльності; виконання завдань у відриві від основних сил; наявність інформаційно-психологічного протиборства; б) ергономічні фактори: природно-географічні (місто, гори, степ, ліс тощо); погодно-кліматичні (спека, холод, опади); техніко-технологічні (нестерпний шум, вібрація, запахи, вплив хімічних речовин тощо); в) соціальні фактори: ставлення населення в районі виконання завдання до правоохоронної діяльності та до протиправної діяльності (до контрабанди в прикордонних районах, до незаконного видобутку бурштину в Сумській області та ін.); згуртованість протиборчих груп; авторитетність керівництва протиборчих груп; Клименко пише «Представлена психологічна модель службової діяльності дозволяє виділити групи таких чинників», нібито це він щось там представив і тепер щось виділяє, а насправді переписує чужу статтю. Клименко з переписаного російського тексту видалив слова про Крайню Північ. Клименко вирішив до чужого російського тексту додати щось своє «місцеве» і написав про якийсь незаконний видобуток бурштину в Сумській області, якого там ніколи не було – ані бурштину, ані його незаконного видобутку. Цей текст з дурницями про Сумську область є і в його статті: [167] Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Недолугий плагіат.	Представленная психологическая модель служебной деятельности позволяет выделить следующие группы таких факторов. 1. Оперативные факторы: вид взаимодействия с оппонентами (сотрудничество, противоборство, консенсус, подчинение, избегание), видов и способов действий (переговори, боестолкновение, засада и т. п.); вид используемых средств взаимодействия (коммуникативные, специальные, оружие, спецсредства); наличие фактов или угрозы насилия, гибели и ранений людей; продолжительность непрерывного участия в выполнении задач служебной деятельности; выполнение задач в отрыве от основных сил; наличие информационно-психологического противоборства. 2. Эколого-эргономические факторы: природно-географические (горы, пустыня, лес, крайний Север и т. д.); погодно-климатические (жара, холод, гипоксия, осадки); технико-технологические (непереносимый шум, вибрация, запахи, воздействия химических веществ и т. п.). 3. Социальные факторы: отношение общества (особенно населения в районе выполнения задачи) к правоохранительной деятельности и противоправной деятельности; сплоченность противоборствующих групп; авторитетность руководства противоборствующих групп.
С. 112–113.	С. 95.
г) психофізіологічні чинники: надмірне фізичне напруження, дистрес; втома; монотонія; відсутність сну й відпочинку; сенсорна депривація; голод, спрага; біль; д) психологічні чинники: психологічна готовність до виконання службових завдань і психологічна стійкість до стрес-факторів службової діяльності.	4. Психофизиологические факторы: чрезмерное физическое напряжение, дистресс; усталость; монотония; сильная задолженность сна и отдыха; сенсорная депривация; голод, жажда; боль. 5. Психологические факторы: первичные: психологическая готовность к выполнению служебных задач и психологическая устойчивость к стресс-

Обидві ці змінні складаються з одних і тих же компонентів, але знаходяться в різних ієрархічних відношеннях [188]. Покликання [188] – це: Клименко І. В. Становлення індивідуально-стильової саморегуляції та толерантності до невизначеності у поліцейських в процесі професійної підготовки. Проблеми сучасної психології. 2017. № 2 (12). С. 80–86. Це покликання фальшиве: там немає цього тексту. Однак цей текст є в цій його статті (на с. 137): [167] Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. І в цій статті замість покликання №188 на статтю самого ж Клименка стоїть правильне покликання [7] – Корчемный П. А. Военная психология : учеб. М. : Изд-во ОВЛ, 2005. Тобто в статті [167] і в дисертації до того самого тексту Клименко поставив покликання на різні джерела. Плагіат.	факторам служебной деятельности. Обе эти переменные состоят из одних и тех же компонентов, но находящихся в различных иерархических отношениях (Корчемный, 2005).
С. 113.	С. 95–96.
Основними їхніми характеристиками є рівні: 1) когнітивний (знання особливостей індивідуальної та групової психології протиборчої сторони, її сильних і слабких сторін, звичні патерни та схеми дій; уявлення про соціальне тло й обставини виконання завдання; знання того, яке завдання, у взаємодії з ким, у якій послідовності, у якому часовому інтервалі, за допомогою яких засобів виконувати тощо); 2) мотиваційний (наявність широких соціальних, колективно-групових й індивідуальних мотивів якісного виконання завдання); 3) емоційно-вольовий (настрій на виконання завдання; вольові емоційні стани; уміння працівників надавати взаємну психологічну підтримку; володіння працівниками прийомами емоційно-вольової саморегуляції); 4) операційний (майстерне володіння зброєю, спецтехнікою, прийомами рукопашного бою тощо) [167]. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 137, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	Важнейшими компонентами являются: 1) когнитивный (знание особенностей индивидуальной и групповой психологии противоборствующей стороны, ее сильные и слабые стороны, привычные паттерны и схемы действий; представление о социальном фоне и эколого-эргономических обстоятельствах выполнения задачи; знание того, какую задачу, во взаимодействии с кем, в какой последовательности, в каком временном интервале, с помощью каких средств выполнить и т. д.); мотивационный (наличие широких социальных, коллективно-групповых и индивидуальных мотивов качественного выполнения задачи); эмоционально-волевой (настрой на выполнение задачи; стеничные эмоциональные состояния; умение сотрудников оказывать взаимную психологическую поддержку; владение сотрудниками приемами эмоционально-волевой саморегуляции); операциональный (мастерское владение оружием, спецтехникой, приемами рукопашного боя и т. д.).
С. 113–114.	С. 96.
Рівень сформованості в працівників первинних психологічних якостей виступає своєрідним «фільтром», крізь який здійснюється вплив на їхню поведінку всіх перерахованих вище факторів. Саме від стану психічної готовності та стійкості залежить характер реакції правоохоронця на вторинні психологічні чинники: небезпека для власного життя (здоров'я) і життя (здоров'я) близьких людей; новизна, несподіванка, раптовість настання екстремальної ситуації; участь у жорсткому насильстві	Уровень сформированности у сотрудников первичных психологических качеств выступает своеобразным «фильтром», сквозь который осуществляется влияние на их поведение всех перечисленных выше факторов. Именно от состояния психической готовности и устойчивости зависит характер реакции сотрудника на вторичные психологические факторы: опасность для собственной жизни (здоровья) и жизни (здоровья) близких людей; новизна, неожиданность, внезапность наступления экстре-

щодо супротивника; у край висока відповідальність за результати своєї діяльності; суперечливість, гостра нестача або надмірний надлишок життєво важливої інформації; поєднання декількох видів діяльності; гранично високий темп роботи. Перераховані фактори, що впливають із психологічної моделі службової діяльності, визначають рівень активності й успішності дій працівників правоохоронних органів [167]. Так тривале перебування в несприятливих кліматичних умовах сприяє зростанню соматичних і психічних розладів. Екстремальні природні умови, діяльність у яких супроводжується виснаженням компенсаторних ресурсів, збільшують ризик виникнення психічних порушень. Унаслідок цього відзначаються розлади функціональних систем організму, що забезпечують теплову регуляцію, виснаження водно-сольових ресурсів, зниження фізичної працездатності та психофізіологічних можливостей. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 137, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	мальної ситуації; участие в жестоком насилии по отношению к противнику; крайне высокая ответственность за результаты своей деятельности; противоречивость, острая нехватка или чрезмерный избыток жизненно важной информации; сочетание нескольких видов деятельности; предельно высокий темп работы. Перечисленные факторы, вытекающие из психологической модели служебной деятельности, определяют уровень активности и успешности действий сотрудников правоохранительных органов. Так, продолжительное пребывание в неблагоприятных климатических условиях способствует росту соматических и психических расстройств. Экстремальные природно-географические условия, деятельность в которых сопровождается истощением компенсаторных ресурсов, увеличивают риск развития психических нарушений. В результате отмечаются расстройства функциональных систем организма, обеспечивающих тепловую регуляцию, истощение водно-солевых ресурсов, снижение физической работоспособности и психофизиологических возможностей, существенное снижение массы тела (иногда за день в такой обстановке теряются 4–5 кг веса), а в тяжелых условиях – тепловое поражение.
С. 114.	С. 97.
Керівники всіх рівнів, психологи повинні передбачати специфіку впливу факторів службової діяльності на поведінку працівників і прагнути надати їм позитивний мобілізуючий характер. Оперативні, соціальні, ергономічні, фізіологічні та психологічні чинники активності працівників поліції діють у різний час із різною силою, у різних комбінаціях. Небезпечна для життя обстановка буде по-різному сприйматися працівниками, які діють у колективах, що різняться громадською думкою, настроєм, що мають різний досвід службової діяльності тощо. Очевидно, що якщо співробітник знає звички й тактичні схеми дій злочинців, набір їхніх хитрощів, то вони не стануть для нього несподіваними або новими. А це означає, що не буде місця подиву, інформаційним перевантаженням і недовантаженням і, отже, ситуація не буде відчуватися як надлишково небезпечна. Перераховані фактори можуть бути як непереборною перешкодою на шляху правоохоронця, причиною його психотравматизації, так і психологічним ресурсом, що розширює його можливості. [167]. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка	Руководители всех уровней, психологи должны предвидеть специфику влияния факторов служебной деятельности на поведение сотрудников и стремиться придать им положительный мобилизующий, активизирующий характер. Оперативные, социальные, эколо-ергономические, физиологические и психологические факторы активности сотрудников правоохранительных органов действуют в разное время с разной силой, в различных комбинациях. Опасная для жизни обстановка будет по-разному восприниматься сотрудниками, действующими в коллективах, различающихся общественным мнением, настроением, имеющих разный опыт служебной деятельности и т. д. Очевидно, что если сотрудник знает привычки и тактические схемы действий преступников, набор их ухищрений, то они не станут для него неожиданными или новыми. А это значит, что не будет места удивлению, информационным перегрузкам и недогрузкам и, как следствие, ситуация не будет ощущаться как избыточно опасная. Перечисленные факторы могут быть как непреодолимой преградой на пути сотрудника, причиной его психотравматизации, так и психологическим ресурсом, расширяющим его возможности.

	схожий текст є на с. 137, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.
С. 114–115.	С. 97.
Психологія не обмежується виявленням закономірностей функціонування психіки правоохоронця в умовах службової діяльності. Вона бачить свою місію в тому, щоб розробити технологію застосування вироблених наукових рекомендацій для практики вирішення службових завдань у різних галузях психології (юридичній, психології праці, військовій, спортивній психології, психології оперативно-розшукової діяльності тощо). Встановлено, що, по-перше, одні й ті ж люди, що початково мають однаковий рівень психологічної готовності до діяльності та психологічної стійкості до стрес-факторів цієї діяльності, матимуть різне психологічне навантаження й різні психологічні можливості під час вирішення різних завдань. По-друге, на психологічний стан людей, а, отже, і на їхню активність можна впливати як безпосередньо, так й опосередковано (через середовище й діяльність); по-третє, психологічне забезпечення діяльності не може зводитися тільки до формування психологічних і професійних якостей фахівців. Отже, ефективності вирішення службової діяльності можна досягти різними способами: а) шляхом оптимізації психологічних можливостей працівників (психологічної та професійної підготовки тощо); б) шляхом сприятливої зміни середовища (формування громадської думки та позитивного ставлення населення до оперативних дій, раціональна розстановка працівників на етапах виконання службових завдань тощо); в) шляхом вибору найбільш адекватного для конкретних умов виду впливу на злочинців (психологічний, інформаційний, вогневий, спеціальний й ін.) [167]. Клименко пише «Отже», нібито це він робить якийсь висновок, а насправді переписує чужу статтю. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на сс. 137–138, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	Психологія не обмежується виявленням закономірностей функціонування психіки сотрудника в умовах службової діяльності. Она видит свою миссию в том, чтобы разработать технологию приложения выработанных научных рекомендаций к практике решения служебных задач. В разных отраслях психологии (психологии труда, военной, спортивной психологии, психологии оперативно-розыскной деятельности и др.) установлено, что, во-первых, одни и те же люди, исходно обладающие одинаковым уровнем психологической готовности к деятельности и психологической устойчивости к стресс-факторам этой деятельности, будут иметь разную психологическую нагрузку и разные психологические возможности при решении разных задач. Во-вторых, на психологическое состояние людей, а, следовательно, и на их активность можно влиять, как непосредственно, так и опосредованно (через среду и деятельность); в-третьих, психологическое обеспечение деятельности не может сводиться только к формированию психологических и профессиональных качеств специалистов. Следовательно, эффективности решения служебной деятельности можно достигнуть разными способами: а) путем оптимизации психологических возможностей сотрудников (психологической и профессиональной подготовки, приема психотропных препаратов и др.); б) путем благоприятного изменения среды (психологическое и физическое подавление преступников, формирование позитивного отношения населения района оперативных действий и общественного мнения, рациональная расстановка сотрудников по этапам выполнения служебных задач и т.д.); в) путем выбора наиболее адекватного для конкретных условий вида воздействия на преступников (психологическое, информационное, огневое, специальное и др.).
С. 115–116.	С. 97–98.
Викладені вище положення дозволяють визначити психологічне забезпечення професійної підготовки як технологію (сукупність форм, методів, прийомів, алгоритмів) пошуку, вивчення, створення, збереження, підтримки й відновлення психологічного ресурсу, необхідного для ефективного виконання майбутньої професійної діяльності. За своєю суттю психологічне забезпечення є цілеспрямованою, науково обґрунтованою, організова-	Изложенные выше положения позволяют определить психологическое обеспечение служебной деятельности как технологию (совокупность форм, методов, приемов, алгоритмов) поиска, изучения, создания, сохранения, поддержания и восстановления психологического ресурса, необходимого для ее эффективного выполнения (Караяни, 2013а; Караяни, 2013б). По своей сути психологическое обеспечение представляет собой целенаправлен-

	ною трансформацією психологічного ресурсу зі стану потенційного в актуальний [167]. Таке розуміння психологічного забезпечення націлює керівників, психологів силових структур і підрозділів під час підготовки до виконання службових завдань уявляти психологічну модель майбутньої діяльності, уважно аналізувати психологічні аспекти кожного її елемента, вести цілеспрямований пошук психологічних ресурсів у кожному з них, планувати та здійснювати «багатоканальний» вплив на всі елементи моделі в інтересах досягнення поставленої мети. У такий спосіб модельний підхід до дослідження психологічних аспектів професійної діяльності дозволяє виділити й піддати аналізу, оцінці та, у подальшому, корегуванню всі найважливіші психологічні явища, характерні для вирішення службових завдань. Без моделювання психологічної феноменології службової діяльності не можна створювати ефективні системи психологічного забезпечення професійної підготовки [167]. Керівники поліції, психологи, плануючи будь-який захід психологічного забезпечення, мають обґрунтовувати його з використанням психологічної моделі конкретного виду службової діяльності. Покликання [167] – це: Клименко І. В. Модель службової діяльності як предиктор її психологічного забезпечення. Право і Безпека. 2017. № 3 (66). С. 133–139. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 138, але без належного покликання (тобто в статті – плагіат). Із переписаного тексту Клименко видалив покликання на праці Караяні. Покликання на справжнє джерело – статтю Караяні – відсутнє. Плагіат.	ний, научно обоснованный, организованный перевод психологического ресурса из состояния потенциального в актуальное. Такое понимание психологического обеспечения нацеливает руководителей, психологов силовых структур и подразделений при подготовке к выполнению служебных задач представлять психологическую модель предстоящей деятельности, внимательно анализировать психологические аспекты каждого ее элемента, вести целенаправленный поиск психологических ресурсов в каждом из них, планировать и осуществлять «многоканальное» влияние на все элементы модели в интересах достижения поставленной цели. Таким образом, модельный подход к исследованию психологических аспектов служебной деятельности позволяет выделить и подвергнуть анализу, оценке и, в последующем, коррекции все важнейшие психологические явления, характерные для решения служебных задач. Без моделирования психологической феноменологии служебной деятельности нельзя создавать эффективные системы его психологического обеспечения. Руководители правоохранительных органов, психологи, планируя любое мероприятие психологического обеспечения, призваны обосновывать его с использованием психологической модели конкретного вида служебной деятельности.
5	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. (https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379)	Кузнецова Е. В., Петровская В. Г., Рязанцева С. А. Психология стресса и эмоционального выгорания : учеб. пособ. для студ. факультета психологии. – Куйбышев, 2012. – 96 с. (https://web.archive.org/web/20160706113803/http://window.edu.ru/resource/898/76898/files/stress.pdf)
	С. 235.	С. 88–89.
	Програма тренінгу подолання стресових ситуацій містила блоки, спрямовані на розвиток у курсантів ресурсів: • когнітивного подолання стресу: позитивне мислення щодо причин стресу і способів його подолання; розуміння таких причин, раціональне осмислення ситуації та своїх можливостей, пошук і оцінка можливих засобів (ресурсів), які можуть бути мобілізованими для подолання стресу, позитивне мислення, що стосується стресової ситуації і власних потенціалів; • емоційного подолання стресу: усвідомлення і прийняття своїх почуттів та емоцій, потреб і бажань, оволодіння соціально прийнятними формами прояву почуттів, контроль динаміки переживання, усунення застрягання, неповного відреагування тощо; • поведінкового (діяльнісного) подолання: перебудова поведінки, корекція стратегій і планів, зав-	Копинг (англ. cope — справлятися, преодоле- вать) — образ мышления и поведение, способ- ствующие преодолению стресса. Включает следу- ющие компоненты: • когнитивное преодоление как проявление по- зитивного мышления относительно причин стресса и способов его преодоления — понимание причин стресса, рациональное осмысление ситуации и своих возможностей, поиск и оценка возможных средств (ресурсов), которые могут быть мобилизо- ваны для преодоления стресса, позитивное мыш- ление относительно стресс-ситуации и своих ре- сурсов; • эмоциональное преодоление — осознание и принятие своих чувств и эмоций, потребностей и желаний, овладение социально-приемлемыми формами проявления чувств, контроль динамики переживания, устранение застреваний, неполного отреагирования и др.; • поведенческое (деятельностное) преодоление

дань і режимів діяльності, активізація або дезактивація поведінки або діяльності; • соціально-психологічного подолання: зміна спрямованості особистості, корекція життєвих цінностей або їхніх пріоритетів, розширення простору соціальних ролей і позицій. Клименко переписав чужий текст, видаливши джерело. Плагіат.	— перестройка поведения, коррекция стратегий и планов, задач и режимов деятельности, активизация или дезактивация поведения или деятельности. • Социально-психологическое преодоление — изменение направленности личности, коррекция жизненных ценностей или их приоритетов, расширение пространства социальных ролей, позиций и межличностных отношений (Куликов Л. В., 1995, 2000).
С. 352.	С. 82.
<...> Це свідчить, що цим курсантам значною мірою притаманно вирішувати проблемні, важкі ситуації спільно з іншими людьми. Це просоціальна поведінка, що виражається в потребі в міжособистісних відносинах, в контактах з іншими людьми, здатності до співпраці або компромісу, це прагнення до об'єднання, спільної діяльності для досягнення близьких або цілей, що збігаються. Фраза «досягнення близьких або цілей, що збігаються» – це стилістично недолугий переклад з російської. Плагіат.	2. Социальное взаимодействие (вступление в социальный контакт) указывает на умение решать проблемные, трудные ситуации совместно с другими людьми. Это просоциальное поведение, выражающееся в потребности в межличностных отношениях, в контактах с другими людьми, способности к сотрудничеству или компромиссу. Это стремление к объединению, совместной деятельности для достижения близких или совпадающих целей.
С. 352.	С. 82.
<...> Прояв цієї стратегії полягає в прагненні уникнути ризику невдачі, схильності до перестраховання, тривалому аналізі варіантів рішення й можливих наслідків. Ця модель поведінки, швидше за все, виступає психологічним захистом, а не копінгом як долаючою поведінкою.	4. Осторожные действия заключаются в стремлении избежать риска неудачи, склонности к перестраховке, продолжительном анализе вариантов решения и возможных последствий. Данная модель поведения, скорее всего, выступает психологической защитой, а не копингом как преодолевающим поведением.
С. 353.	С. 82–83.
<...> Це свідчить, що обом групам курсантів практично однаковою мірою притаманно у важкій ситуації знаходити підтримку з боку оточення (сім'ї, друзів, колег) – почуття спільності, практична взаємодія, обмін корисною інформацією; швидке, необдумане прийняття рішень у слідуванні інтуїтивним імпульсам; домагатися своїх цілей за рахунок різних «хитрощів», лестощів, фальші або «гри па почуттях» інших людей; використання протиправних дій; ворожість, недовіра, руйнування соціальних зв'язків; агресивні дії в ставленні до суб'єктів ділової комунікації. Коваленко переклав російську фразу з орфографічною помилкою «игры па чувствах» як «гри	3. Поиск социальной поддержки представляет собой умение в трудной ситуации найти поддержку со стороны окружающих (семьи, друзей, коллег) — чувство общности, практическое взаимодействие, обмен полезной информацией. <...> 5. Импульсивные действия выражаются в быстром, необдуманном принятии решений или в следовании интуитивным импульсам. <...> 7. Манипулятивные действия — такой вид преодолевающего поведения, при котором «манипулятор» добивается своих целей за счет различных «уловок», лести, фальши или «игры па чувствах» других людей. <...> 8. Асоциальные действия предполагают отказ от конвенциональных норм. Это могут быть противоправные действия, враждебность, недоверие, разрушение социальных связей. 9. Агрессивное поведение подразумевает агрессивные действия по отношению к субъектам деловой коммуникации.

	на почуттях», тобто з тією ж самою помилкою. Смішний недолугий плагіат.	
	С. 354–355.	С. 23–24.
	<...>Тобто, для курсантів, які навчалися у звичайних умовах, менш притаманною є стратегія, що орієнтована на відновлення позитивного ставлення до себе, почуття особистого благополуччя. Така стратегія часто використовується людьми, які потрапили у безвихідне становище. Застосовуючи її, людина порівнює себе з особами, що знаходяться в ще більш незавидному становищі.	Тогда в действие вступает широко распространенная стратегия, ориентированная на восстановление позитивного отношения к себе, чувства личного благополучия. Эта стратегия часто является спасательной в плане сохранения целостности личности для оптимистов. А также этот прием часто используется людьми, попавшими в безвыходное положение. Такая «техника» жизни получила название «идущее вниз сравнение». Применяя ее, человек сравнивает себя с людьми, находящимися в еще более незавидном положении, которые оказываются беспомощными при решении самых легких задач.
6	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379	Леонов И. Н. Влияние толерантности к неопределенности на профессиональные качества руководителя. – Дисс. ... канд. псих. наук. – Ижевск, 2015. https://web.archive.org/web/20170329004929/http://www.rd.uniyar.ac.ru/upload/iblock/0a9/dissertatsiya-leonov-i-n..pdf
	С. 171.	С. 74.
	M.W. Kramer виділив два фактори, що впливають на індивідуальну поведінку в невизначеності [554, с. 307]. Перший - індивід не сприймає невизначеність в кожній події. Прогнозовані або ситуації, що легко розуміються, можуть мати для нього низький рівень невизначеності. Другий - індивіди відрізняються за ступенем толерантності до невизначеності. Іншими словами, специфічні ситуації можуть лягти в основу інтенсивної або навіть нестерпної невизначеності для однієї людини, в той час як інша не надає їй жодного значення [189]. Деякі правоохоронці не можуть працювати і переживають сильний стрес в середовищі з високим ступенем невизначеності, а інші сприймають таке середовище як виклик і активно діють. Покликання [554] – це: Kramer M. W. Motivation to reduce uncertainty : A reconceptualization of uncertainty reduction theory. Management Communication Quarterly. 1999. Vol. 13, No. 2. P. 305–316. DOI: https://doi.org/10.1177/0893318999132007. Клименко переписав чужий текст разом із готовим покликанням, яке поставлено так само після першого речення, причому додав до нього покликання на власну статтю [189]: Клименко І. В. Толерантність до невизначеності як фактор адаптації курсантів – майбутніх правоохоронців, які навчаються в рамках психологічного супроводу. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Психологічні науки. 2017. Вип. 4, т. 2. С. 164–168. Це джерело фальшиве: в цій статті Клименка схожий текст є на с. 165, але з таким самим покликанням на Крамера і без належного покликання в такому ж і наступному абзаці (тобто в статті – плагіат). Покликання на справжнє джерело – дисертацію Леонова – відсутнє. Плагіат.	M.W. Kramer выделил два фактора, влияющих на индивидуальное поведение в неопределенности [154]. Первый – индивид не воспринимает неопределенность в каждом событии. Прогнозируемые или легко понимаемые ситуации могут иметь для него низкий уровень неопределенности. Второй – индивиды отличаются по степени толерантности к неопределенности. Другими словами, специфические ситуации могут лечь в основу интенсивной или даже невыносимой неопределенности для одного человека, в то время как другой не предаст ей никакого значения. Например, некоторые сотрудники не могут работать и переживают сильный стресс в изменяющейся и энергозатратной организационной среде с высокой степенью неопределенности, а другие воспринимают ее как вызов и предпринимают активные действия. Покликання [154] – це: Kramer, M. W. Motivation to reduce uncertainty: A reconceptualization of uncertainty reduction theory // Management Communication Quarterly. - 1999. - Vol.13, Iss.2. - P. 305-316.
	С. 172.	С. 46.

	<...> Толерантність до невизначеності - це науковий конструкт, що має безліч трактувань. У сучасній психології виділяється ряд підходів, що склалися при вивченні цього феномену: толерантність до невизначеності як риса особистості; толерантність до невизначеності як ситуаційно-специфічна установка; толерантність до невизначеності як метакогнітивний процес і навичка.	Толерантность к неопределенности – это научный конструкт, имеющий множество трактовок. Однако, можно выделить ряд подходов, сложившихся при изучении данного феномена: толерантность к неопределенности как черта личности, толерантность к неопределенности как ситуационно-специфичная установка и толерантность к неопределенности как метакогнитивный процесс и навык.
	С. 388.	С. 122.
	Залежно від ступеня конструктивності стратегій й моделі поведінки можуть сприяти або перешкоджати успішності подолання професійних стресів, а також впливати на збереження здоров'я суб'єкта спілкування та праці.	Моделі поведінки можуть способувати або перешкоджати успішності преодолення професійних стресорів в залежності від ступеня конструктивності стратегії, а також оказувати влияние на сохранение здоровья субъекта общения и труда.
	С. 390.	С. 122.
	<...> Здорове подолання є і активним, і просоціальним. Активне подолання в сукупності з позитивним використанням соціальних ресурсів (контактів) підвищує стресостійкість людини.	Конструктивная стратегия – «здоровое» преодоление (копинг) является и активным и просоциальным. Активное преодоление в совокупности с положительным использованием социальных ресурсов (конструктивных коммуникаций) повышает стрессоустойчивость человека.
7	Клименко І. В. Теорія і практика психологічного забезпечення професійної підготовки поліцейських. – Дис. ... доктора психологічних наук. – Харків, 2019. https://nrat.ukrintei.ua/searchdoc/0519U000379	Жердева Н. Н. Педагогические условия формирования профессиональной толерантности курсантов вузов министерства внутренних дел. – Автореф. дисс. ... канд. псих. наук. – Ставрополь, 2011. https://web.archive.org/web/20260725115335/https://n-ew-dissert.ru/avtoreferats/01004953344.pdf
	С. 213.	С. 15.
	Автори зазначають, що специфіка професійної діяльності поліцейських характеризується толерантним світосприйняттям і професійним світоглядом; відсутністю схильності до екстремізму; конструктивною поведінкою в ситуації професійного конфлікту; умінням досягати взаємного розуміння без насильства, домінування, придушення гідності людей і вживання сили в ситуації зіткнення інтересів; умінням адекватно оцінювати складні професійні ситуації, передбачаючи компромісний вихід із них, на основі дотримання законності й норм права; вміння доцільного і законного застосування влади; вмінням регулювати свою поведінку у відповідності із законами та нормами професійної діяльності під час морально-ціннісного вибору засобів досягнення професійної мети. Клименко пише «Автори зазначають», але хто вони – не пише, належне покликання на джерело відсутнє. Плагіат.	Специфика профессиональной толерантности сотрудников ОВД характеризуется основанным на осознании и интериоризации идей толерантности мировосприятием и профессиональным мировоззрением; отсутствием склонности к экстремизму; конструктивным поведением в ситуации профессионального конфликта; умением достигать взаимного понимания без насилия, доминирования, подавления достоинства людей и употребления силы в ситуации столкновения интересов; умением адекватно оценивать сложные профессиональные ситуации, предвидя компромиссный выход из них, на основе соблюдения законности и норм права; умением целесообразного и законного применения власти; умением регулировать свое поведение в соответствии с законами и нормами профессиональной деятельности при нравственно-ценностном выборе средств достижения профессиональной цели.